SJORS

van de Rebellenclub

7 AUGUSTUS 1965
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr.
32

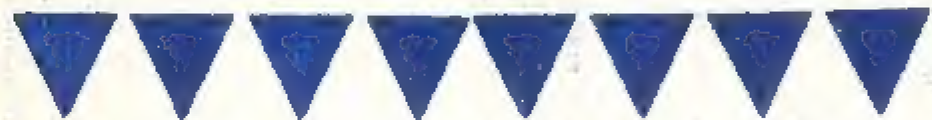

VRAGEN STAAT VRIJ

Ik heb weleens gehoord dat Engeland Albion *genoemd wordt. Hoe komt men aan die naam?*

Achiel Meerkerke, Gent

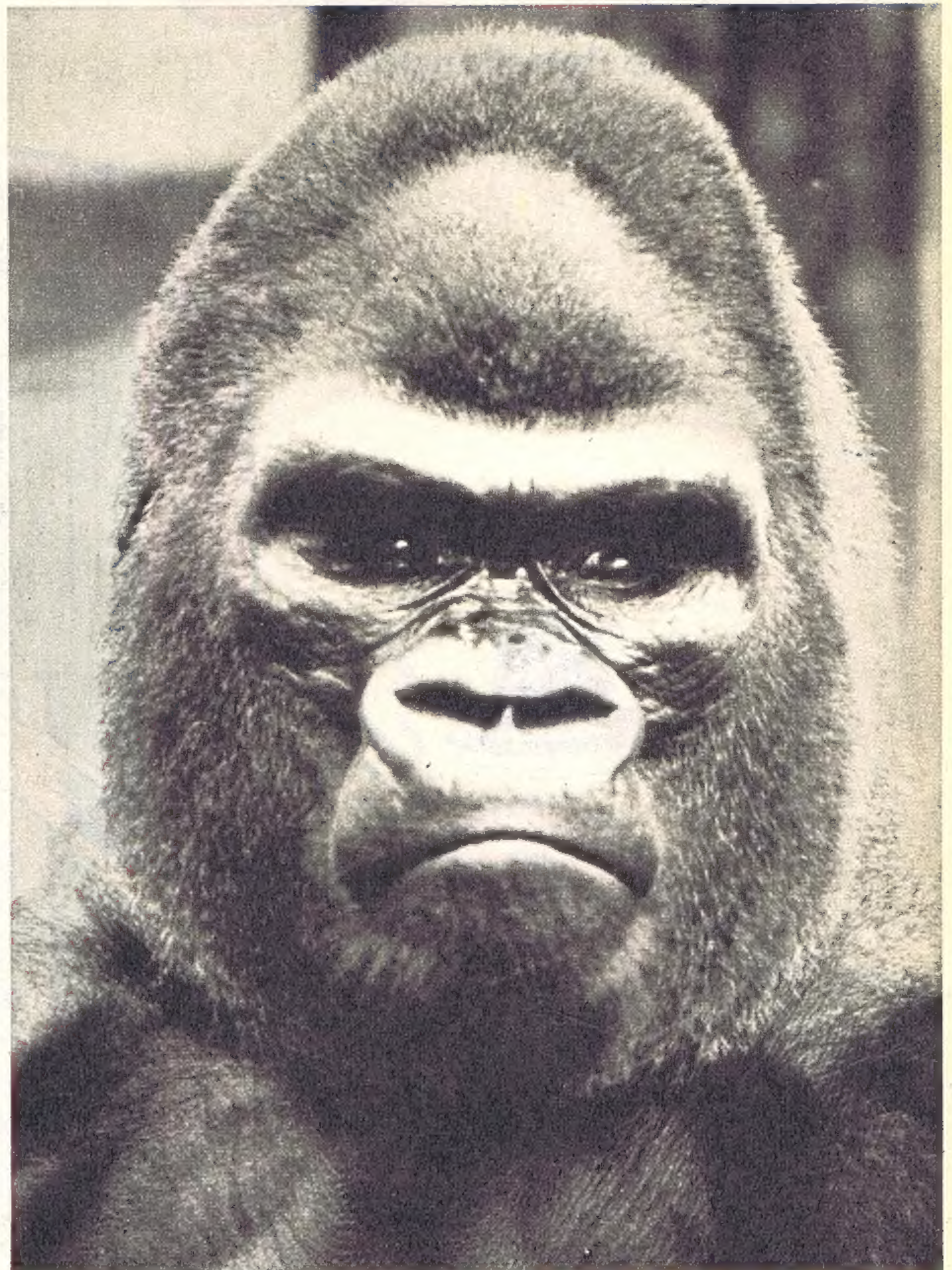
De naam Albion voor Engeland wordt in de gewone spreektaal zeer weinig gebruikt; hij komt praktisch alleen nog voor in gedichten. Albion is een heel oude naam, die waarschijnlijk afkomstig is van de Romeinen. De naam zelf komt waarschijnlijk van het Latijnse woord *albus*, dat wit betekent. Als je bedenkt dat het eerste dat de Romeinen van Engeland gezien hebben, toen ze het land uit de richting van Frankrijk naderden, de witte krijtrotsen van Dover waren, is het heel begrijpelijk, dat zij het onbekende land dat voor hen lag, Albion (het witte land) noemden.

Hoe komt de gorilla aan zijn naam?

Beatrix de Wilde, Arnhem

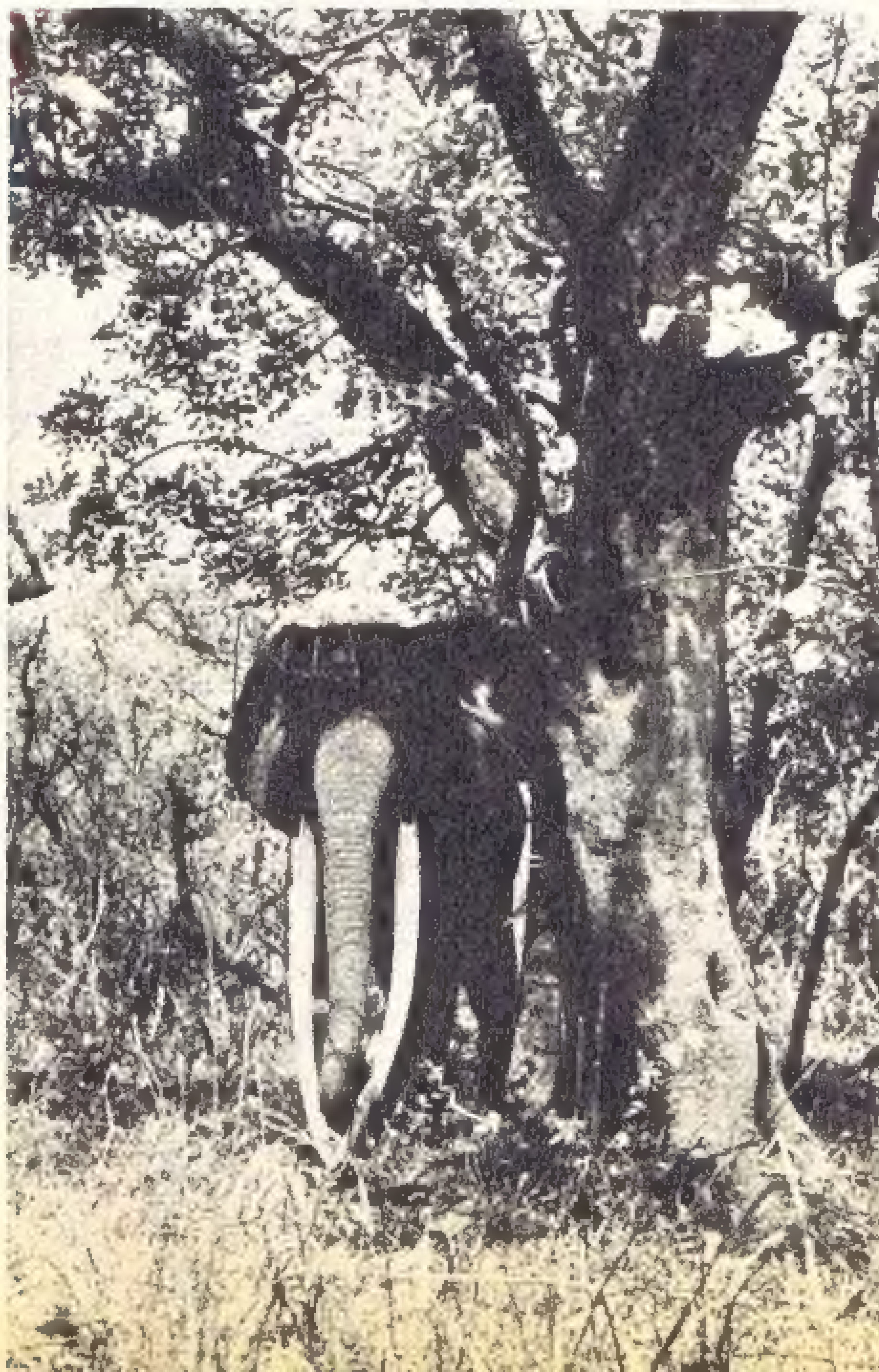
Aan de naam van dit Afrikaanse dier, de grootste van alle apen, zit een hele geschiedenis vast. Oorspronkelijk was het een Afrikaans woord, dat zoveel betekende als „wilde, harige man", en het werd voor het eerst gebruikt door een zekere Hanno, een Grieks ontdekkingsreiziger, die in het jaar 500 voor onze jaartelling een reis maakte langs de westkust van Afrika. Ongeveer tweeduizend jaar later kwam een Engelse zeeman, Andrew Battel, thuis met nieuws over een grote aap, die de inboorlingen van West-Afrika pongo noemden. Pas in 1847 bereikten meer precieze berichten over deze aap West-Europa. In dat jaar zond een Engelse missionaris schedels van de geheimzinnige diersoort naar Londen en Boston en hij vertelde erbij, dat dit dier groter was dan de chimpansee en dat de inboorlingen er banger voor waren dan voor welk ander dier uit het oerwoud. Een Amerikaans wetenschappelijk tijdschrift publiceerde de beschrijving van de aap en noemde hem gorilla. Sindsdien is dat de naam gebleven voor dit lid van de apenfamil

Kunt u mij iets vertellen over heide?

R. Lubbers, Exloo (Dr.)

Onder heide wordt verstaan een open vlakte, waarop een dichte, aaneengesloten begroeiing van lage struikjes. Deze heidebegroeiing is verschillend naar gelang van de streek waar de heide voorkomt. De heidevelden, die grotendeels bestaan uit dichte vegetatie van struikheide, vindt men in het Atlantisch klimaatgebied van West-Europa. Het best ontwikkeld zijn ze in de landen rond de Noordzee. Daar beslaan ze grote uitgestrektheden van voedselarme, humusarme, zure, loskorrelige grond. De laatste jaren heeft men uitgestrekte heidevelden tot ontginning gebracht. Het is overigens gebleken dat heide die ongerept wordt gelaten, niet bestendig is, maar in de loop van de tijd langs natuurlijke weg in bos overgaat.

Hoe komt men aan ivoor?

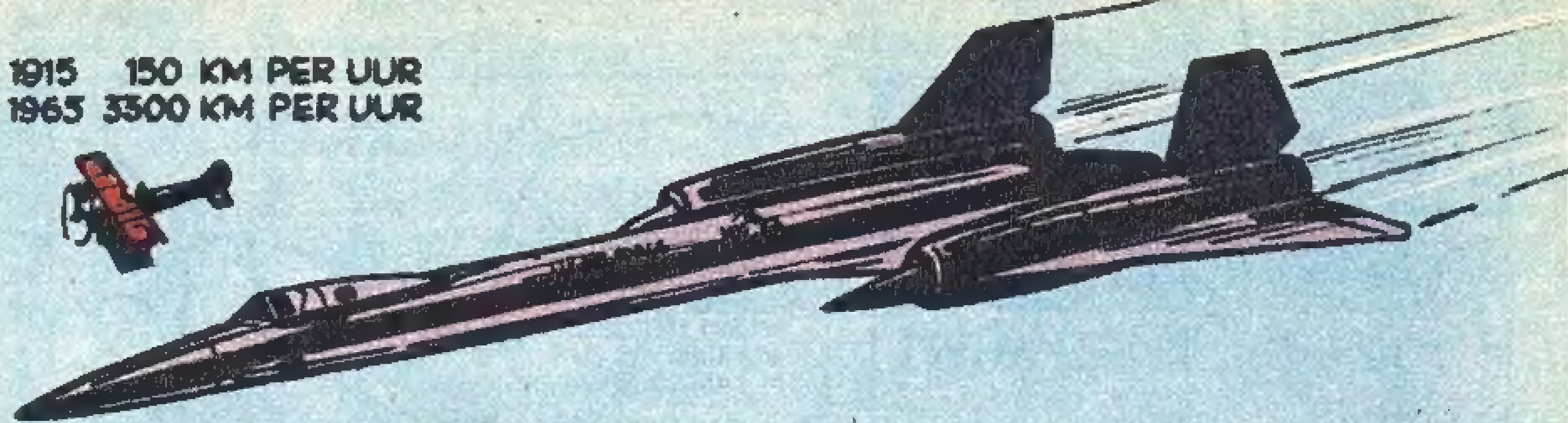
Jef Pijnens, Antwerpen

Ivoor heet het materiaal waaruit het tandbeen van de slagtanden van olifanten bestaat. Het beste ivoor komt uit Vietnam en Cambodja, maar de grootste hoeveelheid komt uit Afrika, waar ook de grootste slagtanden worden gevonden, soms tot negentig kilo per stuk. De tanden blijven doorgroeien zolang de olifant leeft. Van de oudste tijden af is van ivoor snijwerk gemaakt. Op het ogenblik is de stad Antwerpen het centrum van de handel in ivoor. Ook de kiezen van olifanten, de tanden van nijlpaarden en potvissen en de slagtanden van walrussen leveren ivoor. Dit is echter van een mindere kwaliteit en er worden alleen kleinere voorwerpen van gemaakt. Ivoor wordt onder andere gebruikt voor het vervaardigen van biljartballen. *Vervolg op blz. 10*

WIST JE, DAT...

1915 150 KM PER UUR
1965 3300 KM PER UUR

... HET WERELDSNELHEIDSRECORD STAAT OP RUIM 3300 KILOMETER PER UUR? HET WERD GEVESTIGD MET EEN LOCKHEED-YF-12-STRAALVLIEGTUIG VAN DE AMERIKAANSE LUCHTMACHT. HET OUDE RECORD (2665 KILOMETER) STOND OP NAAM VAN EEN RUSSISCH E-166-GEVECHTSVLIEGTUIG.

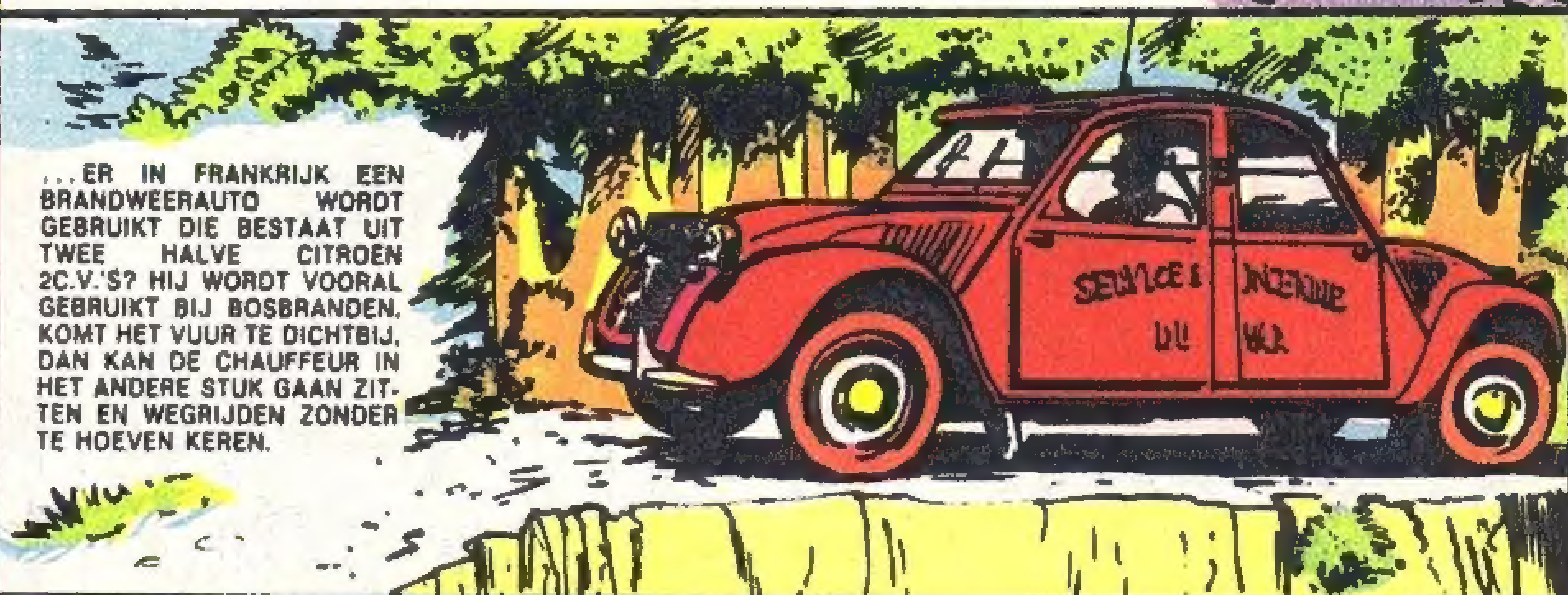
...ER AAN DE KUSTEN VAN AZIË, AFRIKA EN AUSTRALIË VISSEN LEVEN, DIE SLIJKSPRINGERS HETEN EN OP ZOEK NAAR INSEKTEN DE MODDERBANKEN EN HET LAND OPKRUIPEN? ZE SCHUIFELEN OP HUN BORSTVINNEN VOORUIT. MET BEHULP VAN HUN STAART KUNNEN ZE GROTE SPRONGEN MAKEN. ZE KUNNEN VRIJ LANG OP HET DROGE LEVEN, OMDAT ZE WATER MEEDRAGEN IN HOLTEN IN HUN LICHAAM, DAT ERVOOR ZORGT DAT DE KIEUWEN VOCHTIG BLIJVEN, ZODAT DE ADEMHALING VIA HET KIEUWWATER DOORGAAT.

...EEN ELEKTRISCHE SCOOTER DE HOOFDZUSTER IN HET LONDENSE ROYAL-VICTORIA-ZIEKENHUIS VEEL WERK BESPAART? DE MOTOR WORDT GEVOED DOOR TWEE BATTERIJEN VAN ELK TWAALF VOLT.

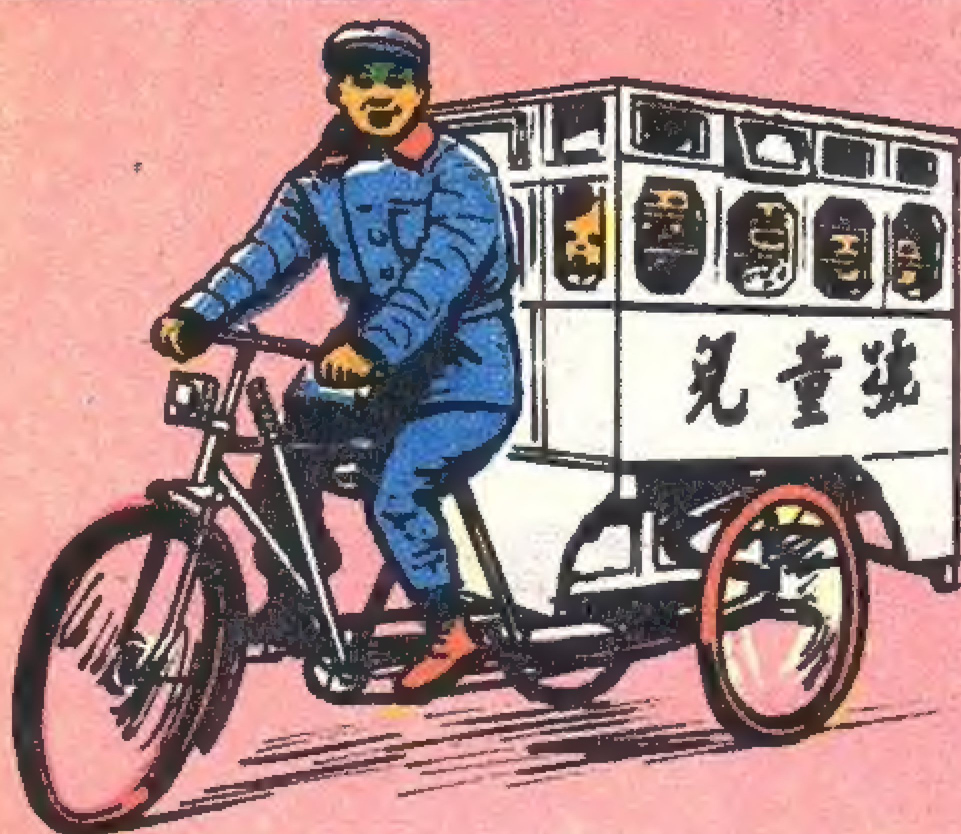
...ER IN DE PERZISCHE HOOFDSTAD TEHERAN DEZE WAARSCHUWINGSBORDEN STAAN BIJ PLAATSEN WAAR KINDEREN OVERSTEKEN?

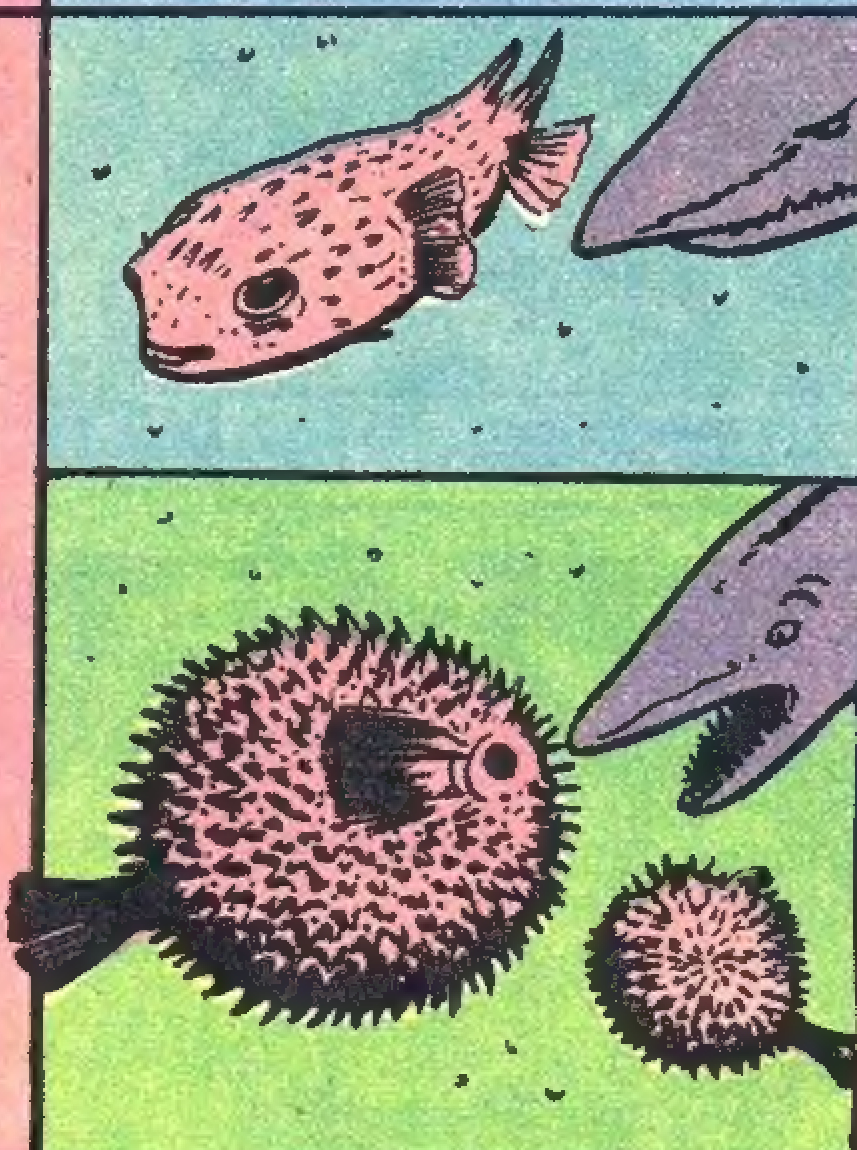
...ER IN FRANKRIJK EEN BRANDWEERAUTO WORDT GEBRUIKT DIE BESTAAT UIT TWEE HALVE CITROEN 2C.V.'S? HIJ WORDT VOORAL GEBRUIKT BIJ BOSBRANDEN. KOMT HET VUUR TE DICHTBIJ, DAN KAN DE CHAUFFEUR IN HET ANDERE STUK GAAN ZITTEN EN WEGRIJDEN ZONDER TE HOEVEN KEREN.

...DE BEROEMDSTE POP TER WERELD BARBIE HEET? MILJOENEN KINDEREN (EN VOLWASSENEN) HEBBEN EEN BARBIEPOP. VELE KUNSTENAARS, KAPPERS EN MODEONTWERPERS DOEN HUN BEST VOOR BARBIE. BARBIE HEEFT EEN UITGEBREIDE GARDEROBE DIE LOOPT VAN BADPAK TOT AVONDJURK. ER IS OOK EEN BARBIECLUB EN EEN BARBIETIJDSCHRIFT.

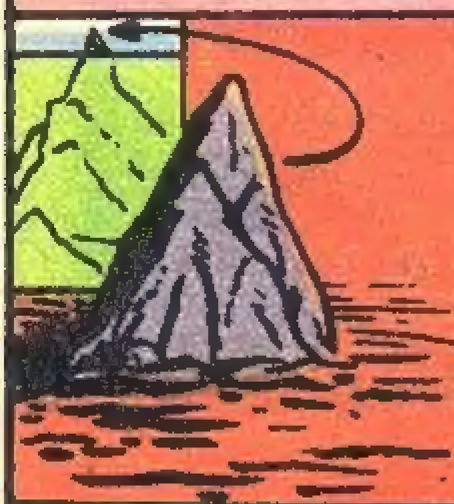
...KINDEREN IN PEKING (CHINA) MET DEZE LEUKE BUS NAAR SCHOOL GAAN? DE CHAUFFEUR DOET TEVENS DIENST ALS MOTOR...

...DE EGELVIS VOOR DE OGEN VAN EEN ROOFVIS VERANDERT VAN EEN LEKKER HAPJE IN EEN STEKELIGE BOL? DIT DOET DE VIS ALS HIJ ZICH BEDREIGD VOELT. HIJ BLAAST ZICH OP MET WATER EN LUCHT, WAARDOOR DE STEKELS OP ZIJN LICHAAM OVEREIND GAAN STAAN.

...DE GROOTSTE LUCHTVAARTMAATSCHAPPIJ TER WERELD, DE PAN AMERICAN WORLD AIRLINES, ZIJN KANTOREN HEEFT IN HET GROOTSTE KANTOORGEBOUW TER WERELD? HET STAAT IN NEW YORK EN ER WERKEN 17.000 MENSEN. DEZE MENSEN GOOIEN PER DAG ONGEVEER 20.000 KILO PAPIER IN DE VELE PRULLENMANDEN.

...AMERIKAANSE GELEERDEN DE OUDSTE ROTS TER WERELD HEBBEN ONTDEKT? HET IS HET ST.-PAULO-EILAND IN DE ATLANTISCHE OCEAAN. DAT ROND 4.000.000.000 JAAR OUD BLEEK TE ZIJN. HET EILAND IS HET TOPJE VAN EEN ONDERZEESE BERG.

Butter

OLD SHATTERHAND
EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

HIJ HEEFT MIJ HET MERKTEKEN VAN WINNETOU GETOOND OP EEN STUKJE LEER. ONS OPPERHOOFD HEEFT HEM BELAST MET DE UIT-VOERING VAN ZIJN LAATSTE WIL.
HEBT U HEM DE AANWIJZINGEN GEGEVEN?

JA. IK HEB HEM GEZEGD HOE HIJ BIJ HET DONKERE WATER, HET SPARRENWOUD EN DE BERENROTS MOET KOMEN!
HEBT U HEM HET PAD GEWEZEN DAT NAAR DE ROTS LEIDT?

JA, OOK DAT HEB IK HEM GEZEGD.
DAN HEBT U EEN GROTE DIENST BEWEZEN, AAN DE MOORDENAAR VAN INTSHU-TSHUNA EN VAN NSHO-TSHI!

!?

WILLEN MIJN BROEDERS VERTREKKEN ZONDER TE RUSTEN?
JA, EN WIJ ZULLEN DAG EN NACHT DOORRIJDEN!
PIDA WIL ALLES DOEN OM ZIJN MEDICIJNZAKJE TERUG TE WINNEN!

DE APACHEN SCHAMEN ZICH, OMDAT ZIJ DE MOORDENAAR VAN WINNETOUS VADER HEBBEN LATEN ONT-SNAPPEN. IK GA MET U MEE.
ARRANZ -65.

EN ZO WORDT DE ACHTERVOLGING VAN SANTER VOORTGEZET...

ZE RIJDEN DAG EN NACHT DOOR EN HOPEN ZO SANTER, DIE NOG STEEDS EEN VOORSPRONG OP HEN HEEFT, IN TE HALEN...

NA EEN REIS VAN ELF DAGEN...
IK KEN DIE MANNEN, HET WAREN VRIENDEN VAN WINNETOU!

IS OLD SHATTERHAND DAN NIET DOOD? EEN BLANKE VERTELDE MIJ DAT WINNETOU EN U DE DOOD GEVONDEN HADDEN IN EEN HEVIG GEVECHT!

DUS WINNETOU IS OOK NIET DOOD?
HELAAS WEL! MAAR WIE HEEFT U DIT ALLES VERTELD?

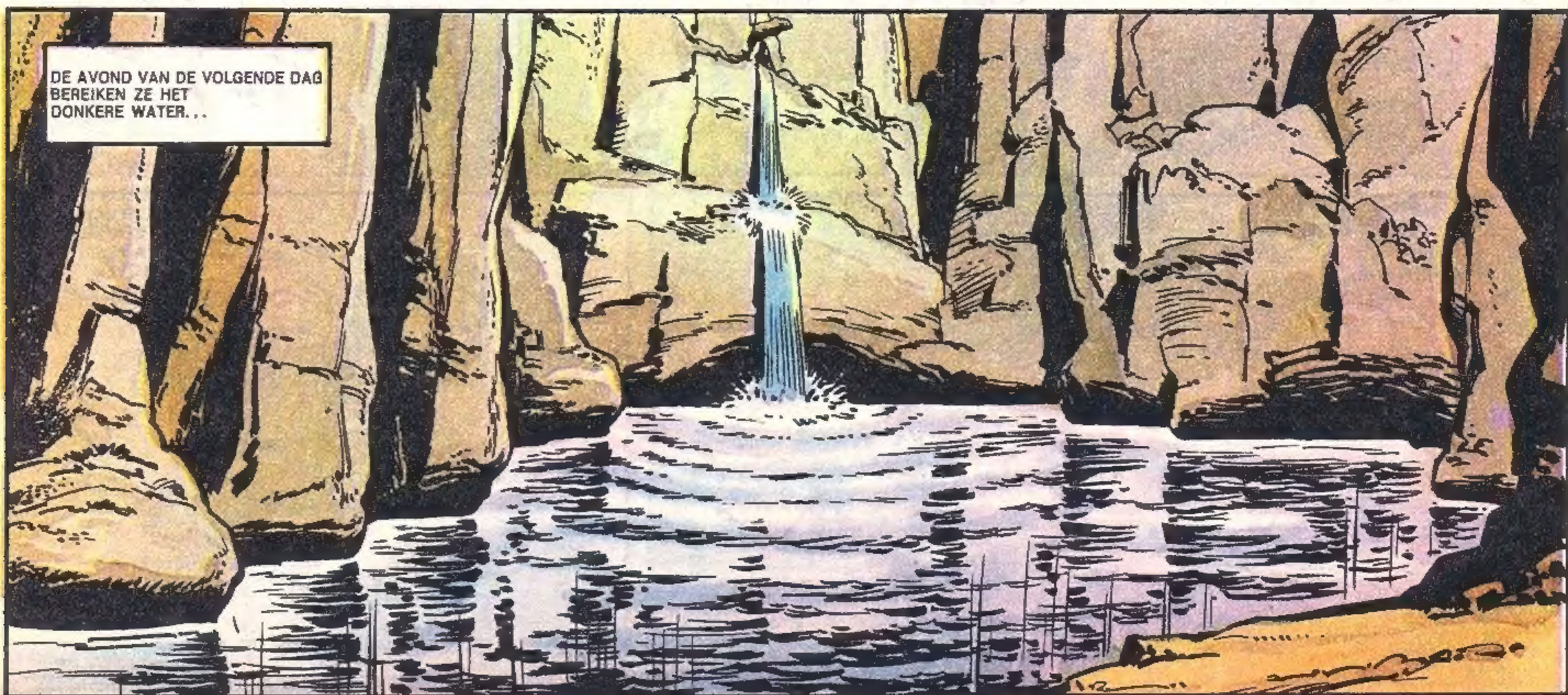

EEN BLANKE VROEG MIJ DE WEG NAAR HET DONKERE WATER. HIJ HEEFT MIJ EEN MEDICIJNZAKJE GEGEVEN IN RUIL VOOR EEN VERS PAARD.

MIJN MEDICIJNZAKJE! HEBT U HET BIJ U?

JA, DAT IS HET!
HAD DE BANDIET HET VAN U GESTOLEN?

JA. PIDA ZAL U ALTIJD DANKBAAR BLIJVEN!
OEF! OEF!

LATEN WE GEEN TIJD VERLIEZEN! WE MOETEN VERDER!

DE AVOND VAN DE VOLGENDE DAG BEREIKEN ZE HET DONKERE WATER...

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Onze vriendinnen hebben kennis gemaakt met Hugo en zijn kameraden, drie straatjongens. Een van de jongens heeft zijn mond voorbijgepraat.

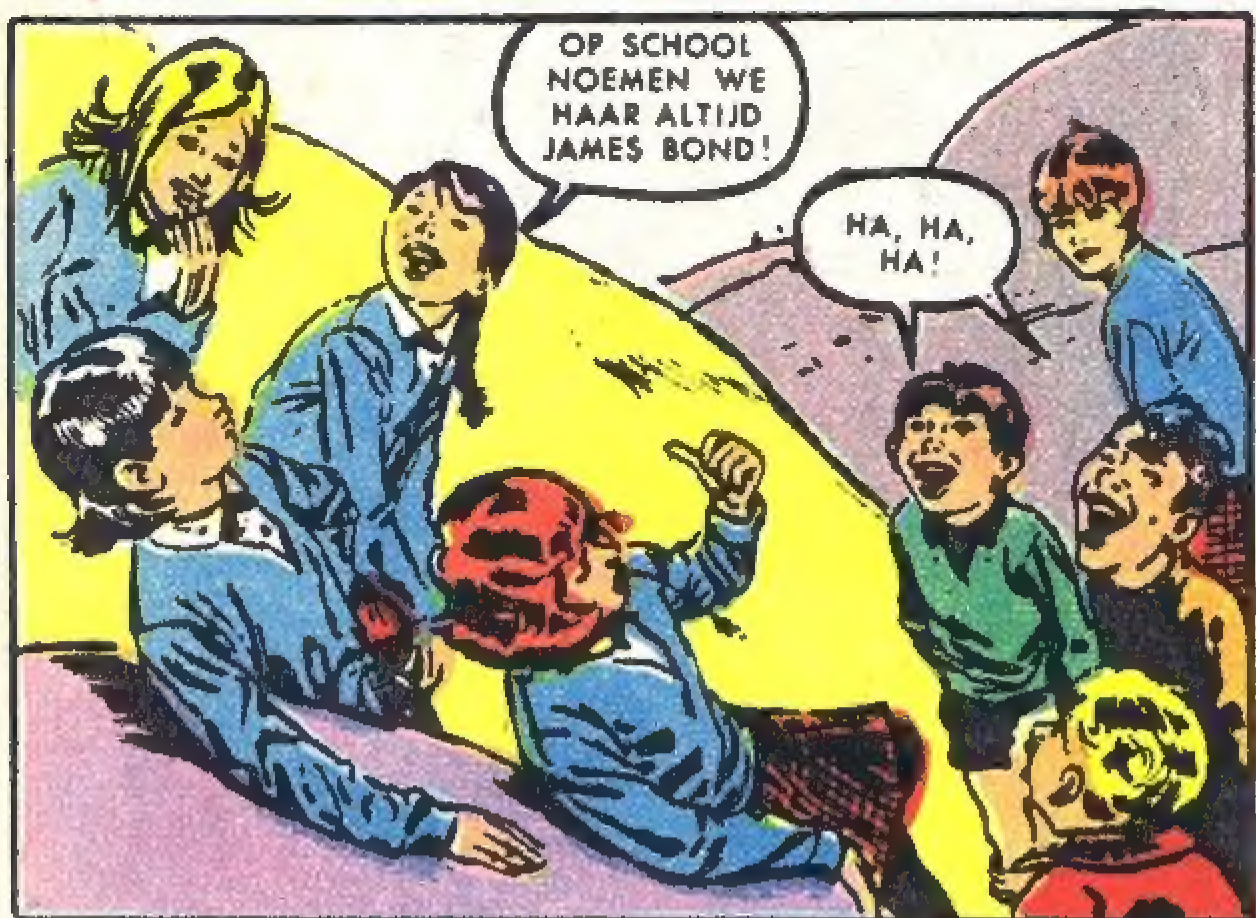

IS DIE GROT VAN JULLIE?
JA, IK HEB HEM ONTDEKT!

NOGAL DONKER, HÈ?
WE ZULLEN EEN PAAR KAARSEN AANSTEKEN.

WAAR HEBBEN JULLIE DIE KAARSEN VANDAAN?
VAN THUIS! NOGAL LOGISCH!

WEET JE MOEDER DAARVAN?
NEE.

ZIEHIER ONZE GEHEIME VERGADERPLAATS! GA ZITTEN ALLEMAAL!
© real presse

ROKEN JULLIE?
NATUURLIJK! WIJ ZIJN GROOT!

JIJ BENT VEEL TE KLEIN OM TE ROKEN!

ZULLEN WIJ HET OOK EENS PROBEREN? IK HEB NOG NOOIT GEROOKT...
LYDIA!...

WEES MAAR NIET BANG! ALLEEN EVEN PROBEREN...

UCHE-UCHE UCHE!

HELP! IK STA IN BRAND! BAH!

Line heeft op straat een portefeuille gevonden, die toebehoort aan Gaspard Ouvain, maar als ze hem terugbrengt, krijgt ze argwaan...

VERVALSER TEGEN WIL EN DANK

EEN TIJDJE LATER. . .
ER ZIT IEMAND OPGESLOTEN IN DE KELDER!
DAT MOET GASPARD OUVAIN ZIJN!
WE MOETEN DE POLITIE WAARSCHUWEN!
ZEG, WAAR IS PATRICK GEBLEVEN?
WAAR WAS JIJ?
IK HEB OUVAIN WEER GEBELD.

WAT HOORDE JE?
STEEDS DIEZELFDE STEM: HANG OP! DIT IS EEN VERGISSING!
LATEN WE ALLEMAAL OVER DEZE ZAAK NADENKEN. MORGEN PRATEN WE VERDER.

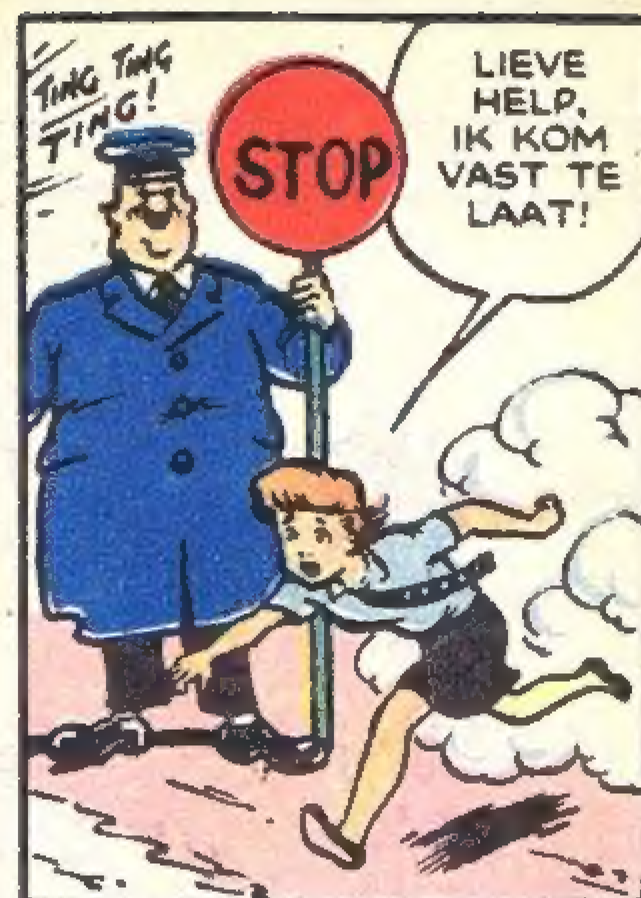

DE VOLGENDE DAG IS HET ZATERDAG. . .
ZULLEN WE NAAR DE BIOS GAAN?
IK LOOP STEEDS MAAR TE PIEKEREN OVER GASPARD OUVAIN!

DE ONBEKENDE UIT DE RUE D'ARTOY!
DRAAI JE OM! VLUG, VOORDAT HIJ JE HERKENT!

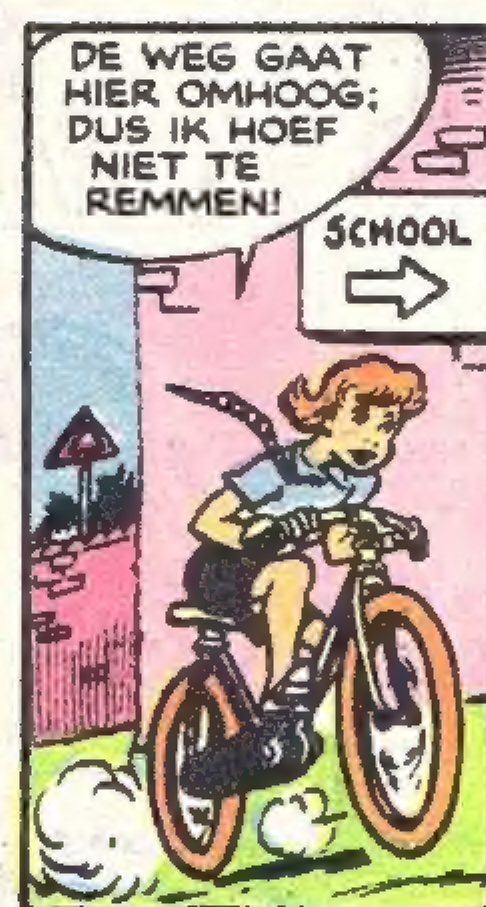

Ik zou graag iets willen weten over de Tibetaanse yak.

Gerard Ebisch, Helden (L.)

De yak of knorbuffel is een wild rund uit het Himalajagebied. Zijn officiële naam is *bos grunniens*. In Tibet heeft men het dichtbehaarde en sterke dier getemd en daar verricht het alle werk dat in de Maleise archipel door de karbouwen wordt verricht. Bovendien is het een betrouwbaar rijdier in de moeilijk begaanbare bergen, waar het geen bezwaren ondervindt van de grote hoogten.

Hoe komen we aan de uitdrukking „Praten als Brugman"?

Jeannette de Man, Alkmaar

Johannes Brugman was een Nederlands volksprediker uit de vijftiende eeuw. Hij was zo welsprekend en wist zijn toehoorders zo te boeien dat hij grote beroemdheid kreeg. Daarom zeggen we nu nog van iemand die met overtuiging en gloed voor een bepaalde zaak opkomt, dat hij kan praten als Brugman.

Hoe komen we toch aan al die kronkelige grenzen tussen de landen?

Sjef van Rooy, Tilburg

De grenzen van landen, vooral hier in het oude Europa, zijn historisch gegroeid. Ze zijn het resultaat van vaak lang onderhandelen en zelfs lange militaire en politieke strijd. In landen als Australië en de Verenigde Staten van Noord-Amerika kon men, ook al omdat de af te bakenen landsdelen allemaal onder hetzelfde centrale gezag behoorden, een veel eenvoudiger methode van grensafbakening volgen, waarbij de grenzen als min of meer rechte lijnen werden getrokken. Misschien komt er in de toekomst, als het verenigd Europa eenmaal werkelijkheid zal zijn geworden, ook hier een tijd dat men de oude, ingewikkelde grenzen zal gaan rechttrekken.

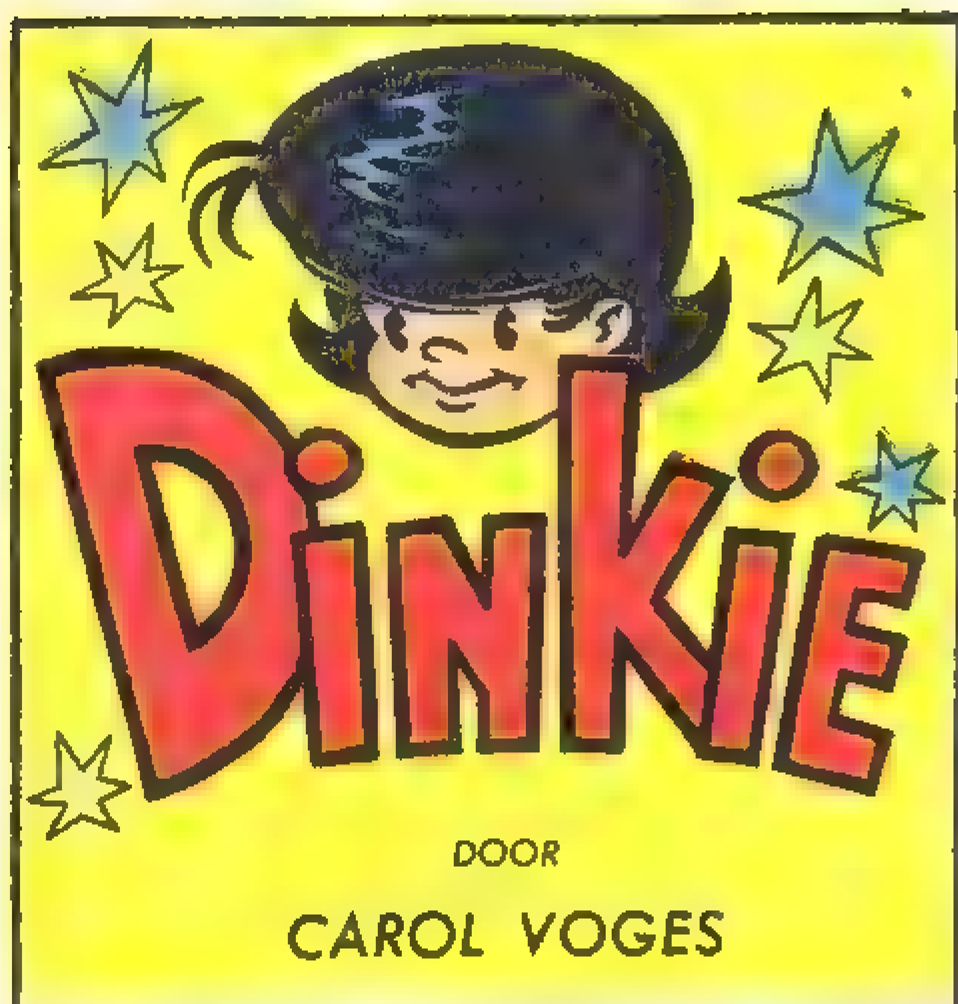

Wilt u mij iets vertellen over tijgers?

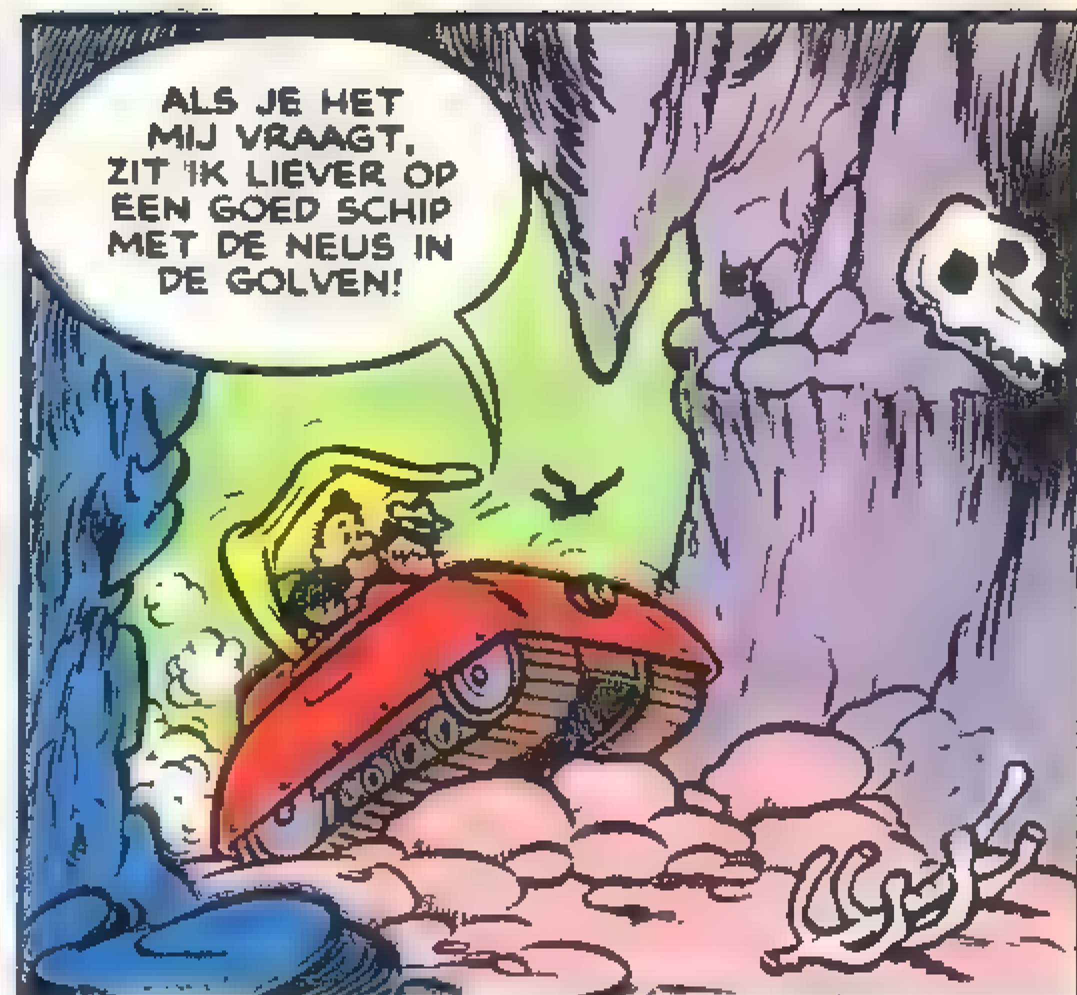
Jac Carton, Voorschoten

De tijger (panthera tigris) behoort tot de familie van de katachtigen en leeft in Midden- en Zuid-Azië, van Siberië en Mantsjoerije tot op Sumatra en Java. Tijgers, althans de mannelijke exemplaren, kunnen een lengte krijgen van twee meter en meer. Hun staart is ongeveer een meter lang en hun gewicht ligt niet ver van de 180 kilogram. Gewoonlijk krijgen ze per keer twee à drie jongen. Als prooi voor tijgers komen zowel wilde varkens als antilopen, herten, apen en soms zelfs buffels in aanmerking. In noodgevallen nemen ze genoegen met kleinere dieren. Tijgers leggen soms enorme afstanden af, vooral als het weer koel is. Hun voornaamste zintuig is hun gehoor. De reukzin is niet bijzonder ontwikkeld; hoewel tijgers ook wel overdag jagen, is hun gezichtsvermogen minder goed ontwikkeld dan dat van de leeuwen.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

ZO, MENSEN, WE RIJDEN NU DOOR DE DOODSKOP-PAS!

ALS JE HET MIJ VRAAGT, ZIT IK LIEVER OP EEN GOED SCHIP MET DE NEUS IN DE GOLVEN!

HOE KUNNEN WE OP DEZE MANIER DE SPOREN VOLGEN VAN EEN PAARD OF VAN EEN STEL KOFFERDIEVEN? HEUS, DAT IS MIJ EEN RAADSEL!

IK HEB GENOEG VAN DAT GEHOBBEL. IK ZET TANTE DORA... IK BEDOEL DIE TANK, AAN DE KANT. MISSCHIEN HEEFT SANTOS WEL WAT PROVIAND VOOR ONS MEE-GEGEVEN!

MAAR, KAPITEIN, DAT MEENT U NIET! ONDERTUSSEN KRIJ-GEN DIE KERELS MET ONZE KOFFER EEN STEEDS GROTERE VOORSPRONG OP ONS!

LAAT KAPITEIN SALVO RUSTIG WAT ETEN. INTUSSEN GA IK EENS KIJKEN OF WE OP DE GOEDE WEG ZIJN!

NOU, BEO, HET ZAL NIET EENVOUDIG ZIJN OM OP DEZE HARDE GROND SPOREN EN HOEFAFDRUKKEN TE VINDEN!
DIEVEN ZOEKEN! HOERA!

WAT LATER...
HET IS VERGEEF-SE MOEITE, BEO. IK KAN GEEN SPOOR VAN EEN PAARD OF VAN DE DIEVEN VINDEN!

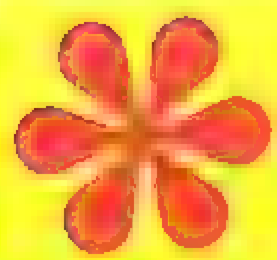

WE ZULLEN MAAR WEER TERUGGAAN...
HEE... KIJK EENS! WAT LIGT DAAR?

ASJEBLIEFT! EEN STUKJE VAN DE KOFFER! ALS IK HET GOED ZIE, IS HET ZO'N HOEKJE, DAT OP ALLE KOF-FERS ZIT!

KOM MEE, BEO! WE ZIJN TOCH OP HET GOEDE SPOOR. WAT ZULLEN OPA EN DE KAPITEIN BLIJ ZIJN!

FOEI, FOEI, IS DAT HOLLEN! STOP EENS EVEN, BEO. IK GELOOF DAT WE DE VERKEERDE KANT OP GAAN... OF LOPEN WE TOCH GOED? HET BESTE KUNNEN WE DIT PAD GEWOON AFLOPEN!

EVEN LATER...
BEO... WAAR ZIJN WE NU? WE ZIJN VERKEERD GEGAAN!

Avontuur in de

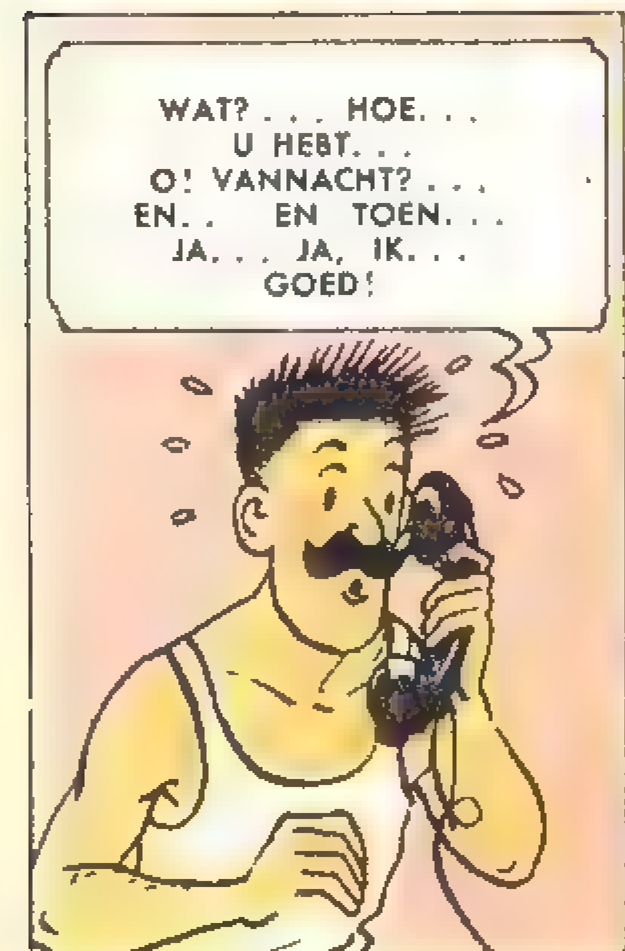

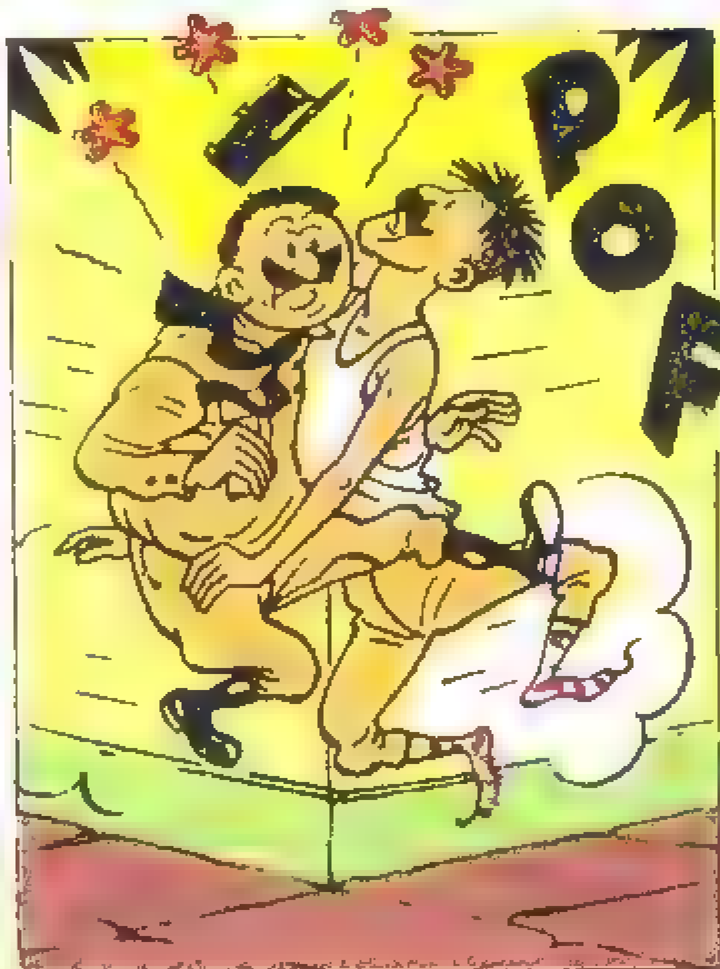

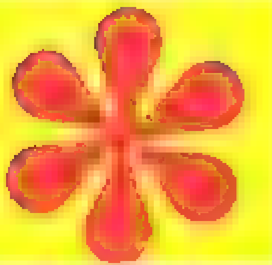

PYRENEEËN

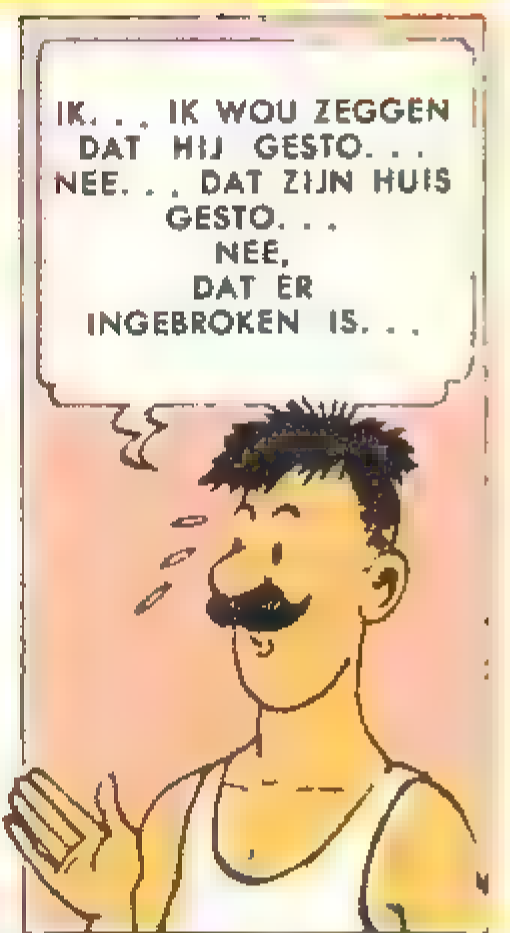
In het holst van de nacht bewegen twee ongure individuen zich door het huis. Tanja gaat op onderzoek uit...

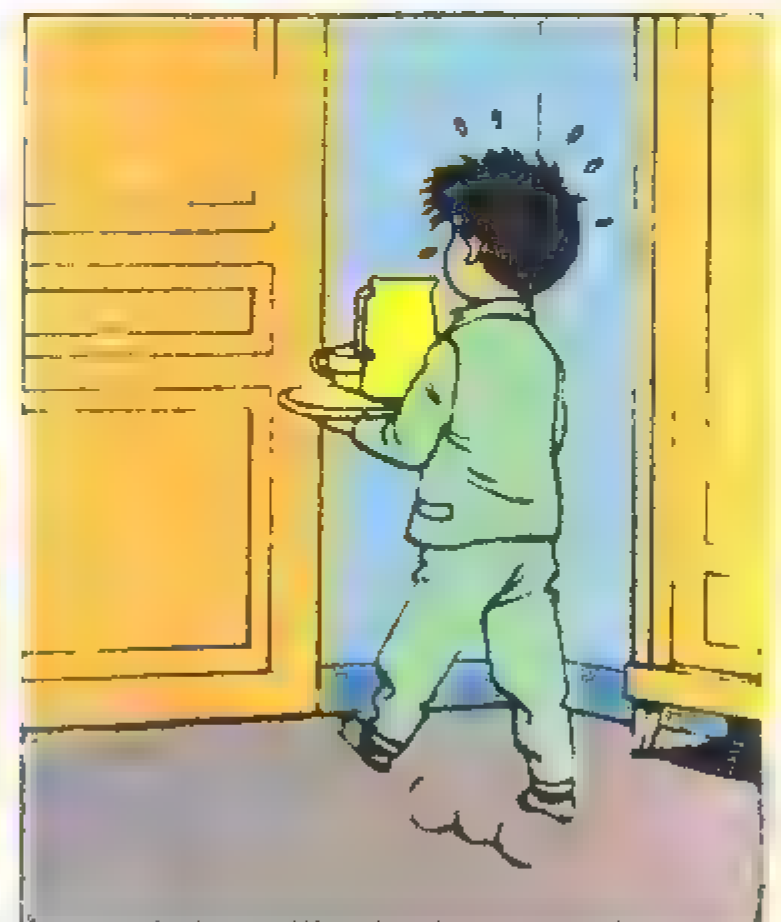

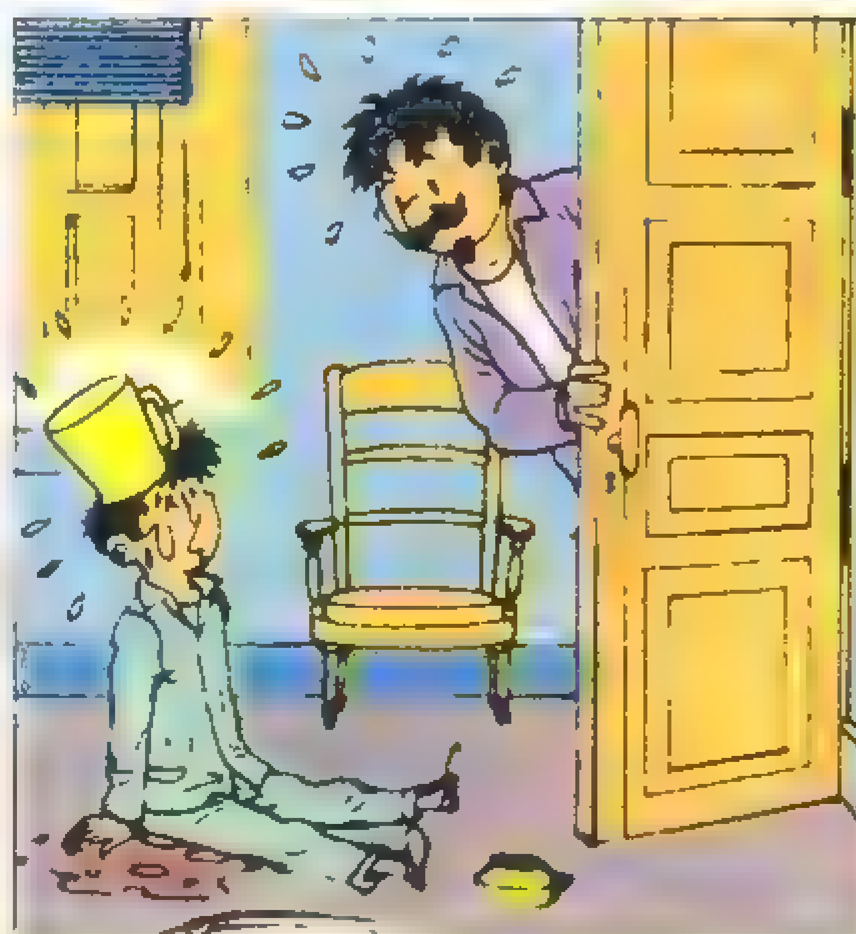

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

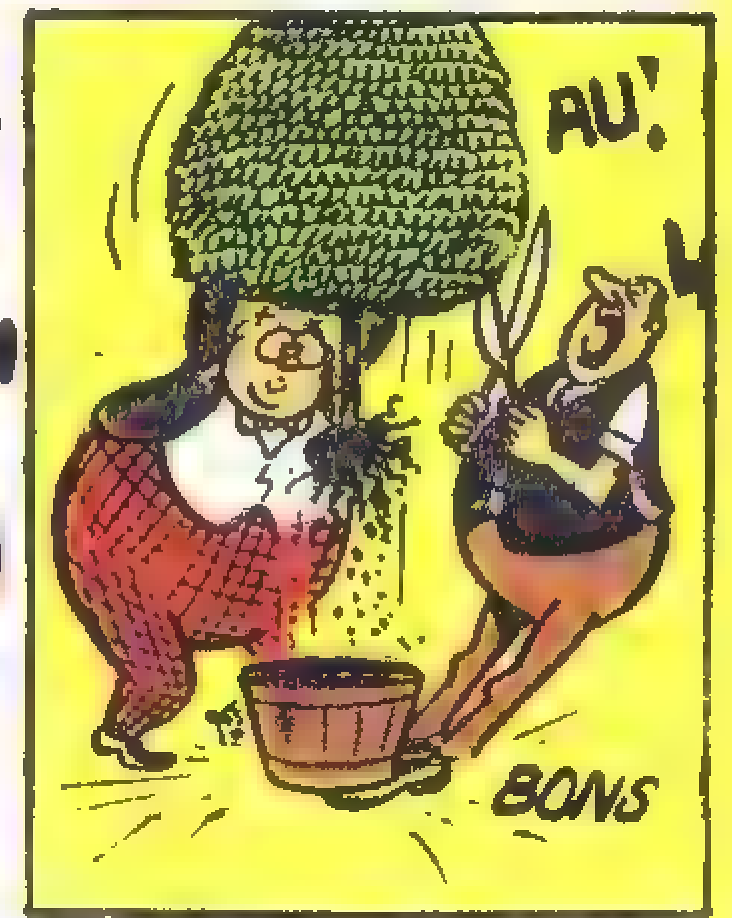

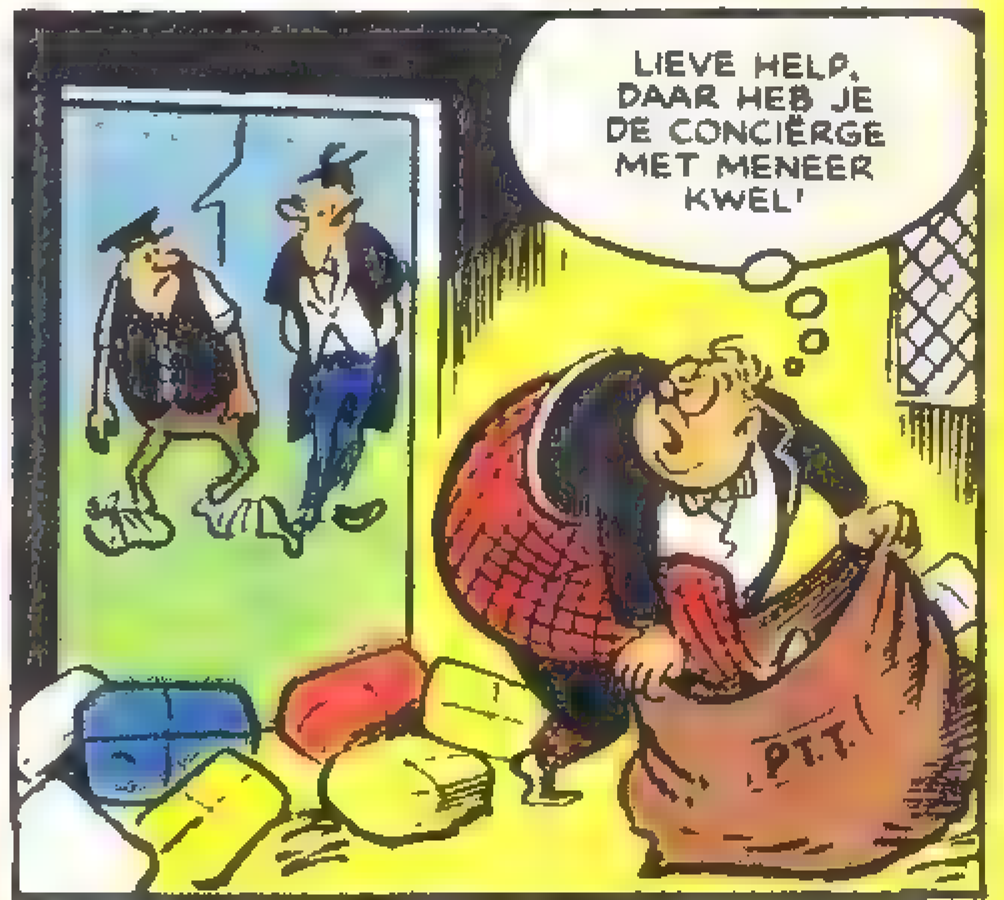

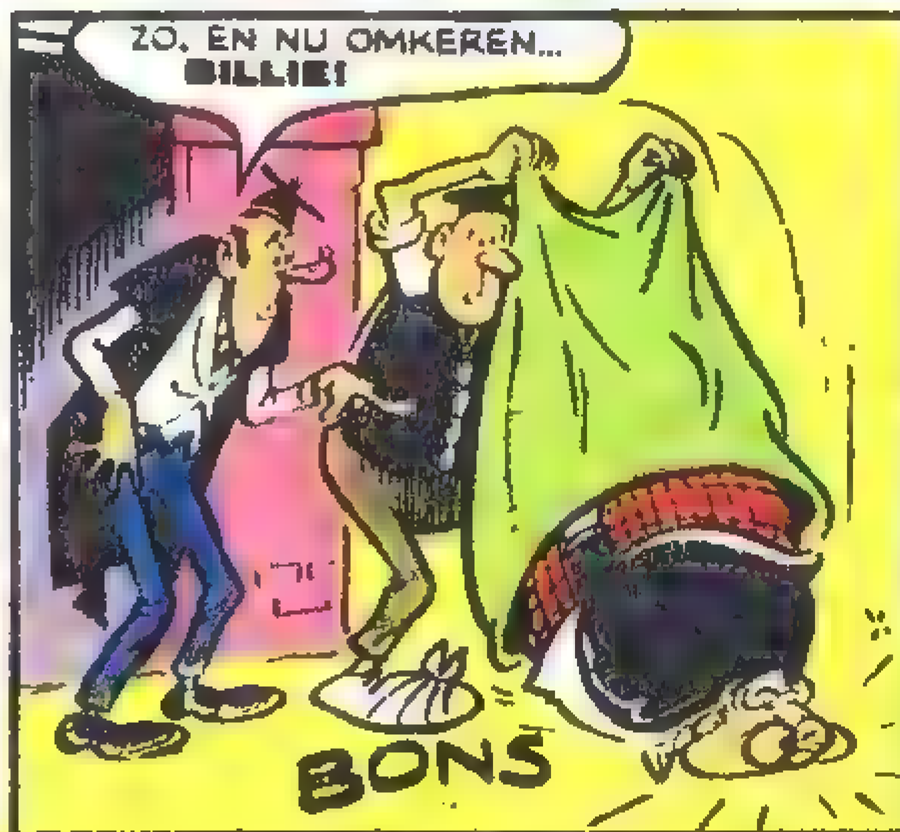

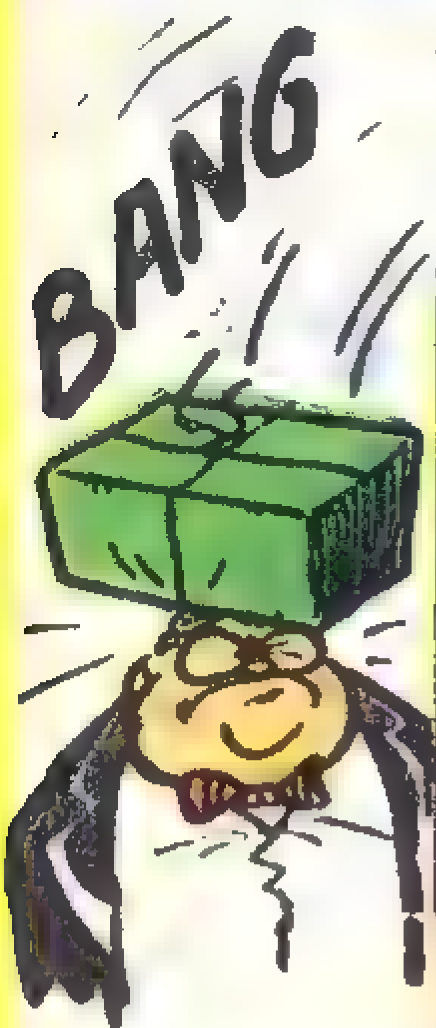

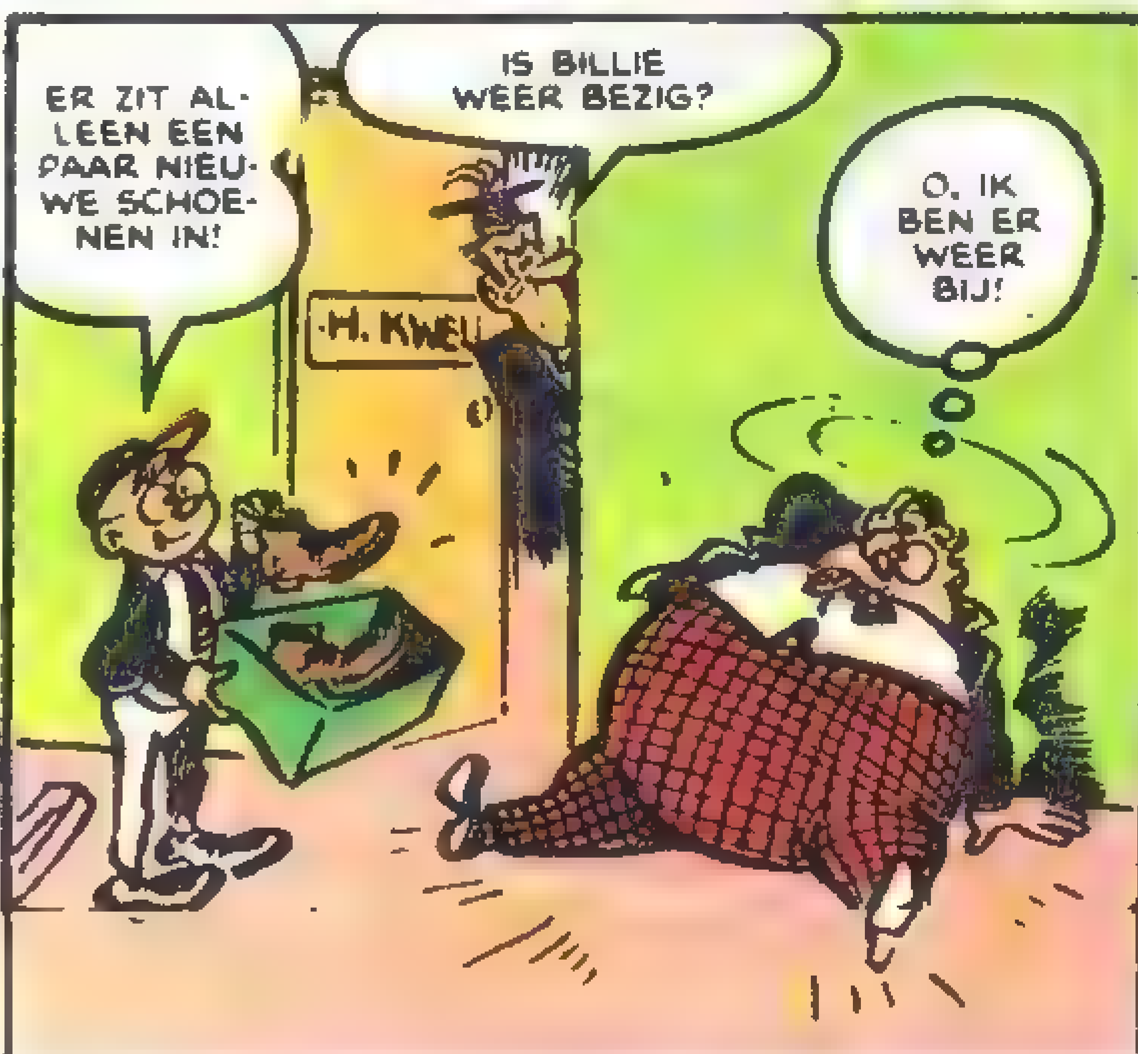

LATER...
NAAR BINNEN!
BAH, IK ZAL DIE KNULLEN WEL WAT AFHANDIG MAKEN, ALS MENEER KWEL WEG IS!

WAAR ZIJN JUL-LIE PAK-JES?
WE HEBBEN ZE AAN ME-NEER KWEL IN BEWARING GEGEVEN!

MAAR JIJ HEBT ER NOG EEN, KLEINTJE!

BANG

ER ZIT AL-LEEN EEN PAAR NIEU-WE SCHOE-NEN IN!
IS BILLIE WEER BEZIG?
O, IK BEN ER WEER BIJ!
H. KWEL

IK DOE NET OF IK DOOR DIE KLAP MIJN GEHEUGEN KWIJT BEN!

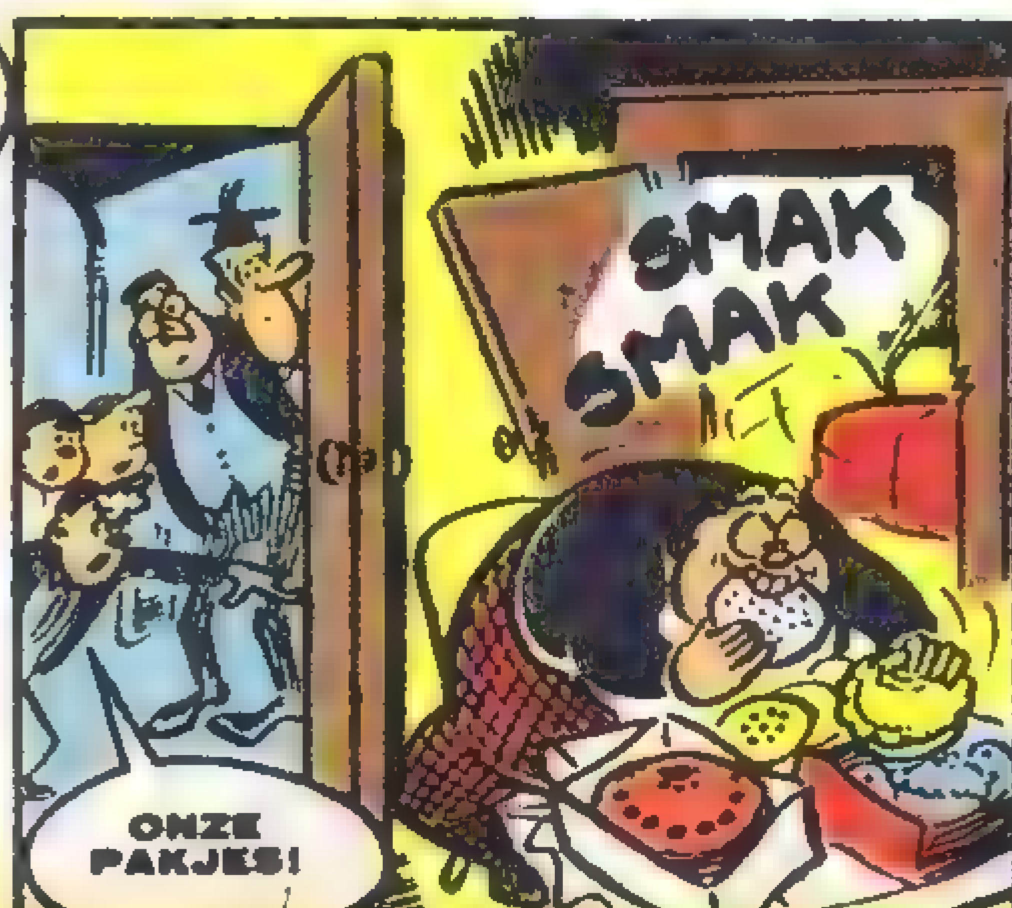

GA NAAR MIJN KAMER EN WACHT DAAR OP MIJ!
WAAR IS UW KAMER? WIE BENT U? IK KAN ME NIETS HERINNEREN!..

HIER IS EEN SNOEPJE! WEET JE WAT DAT IS?
WAAR IS DAT VOOR?
LIEVE HELP, ALS HIJ DAT NIET MEER WEET, IS ER IETS MET HEM AAN DE HAND!

GA HIER MAAR EVEN ZITTEN. IK KOM ZO BIJ JE!
H. KWEL

IK GA DE DOKTER HALEN VOOR BILLIE!
HA, HA!
KRAAK

HIJ HEEFT EEN KLAP OP ZIJN HOOFD GE-HAD EN HER-INNERT ZICH NIETS MEER!
HET BESTE IS EEN TWEE-DE KLAP OP DEZELFDE PLAATS!
DOKTER

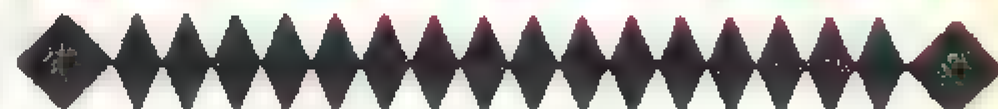

SMAK
SMAK
ONZE PAKJES!

IK ZAL UW RAAD OPVOLGEN EN HEM EEN PAAR HARDE KLAPPEN TOE-DIENEN!
HELP!

Mevrouw Hollis heeft de centimeter nog eens ter hand genomen. Zou Barry soms alweer gegroeid zijn?

een REUS onder de HONDEN

De sint-bernard Barry – officieel sir Baron – is een van de grootste honden ter wereld...

Barry – officieel sir Baron – in een ernstige bui.

Op deze bladzijde kunnen jullie kennismaken met Barry. Barry is een sint-bernardshond en hij is eigendom van meneer Frank Hollis uit het dorpje Park Hill in het Engelse graafschap Essex. Barry is een reusachtige hond, hoewel hij niet de grootste ter wereld is, want die titel berust bij een andere sint-bernard, die luistert naar de naam Sevarg Esbo von der Markthalle en eigendom is van een Amerikaan uit Californië. Barry is wat lichter dan de officiële recordhouder, om precies te zijn acht pond, maar hij staat hoger op zijn poten dan Sevarg, namelijk zeven en een halve centimeter. Barry — die officieel sir Baron heet — is precies drieënnegentig centimeter hoog, een meter tachtig lang en weegt ongeveer honderdtien pond.

Meneer Hollis, de eigenaar van Barry, zegt: „Ik heb nooit kunnen dromen dat hij zo groot zou worden. Toen ik hem zes jaar geleden mee naar huis bracht, was het een klein wolballetje. Maar zijn geweldige eetlust gaf me toen al wel te denken..."

Het „kleine wolballetje" at enorme hoeveelheden voedsel op en groeide uit tot de reus van een hond, die Barry nu geworden is. Gelukkig is Barry een zachtaardige reus, die met iedereen goed overweg kan en altijd goedgehumeurd is.

Een paar keer per dag gaat Barry een eindje wandelen, meestal in gezelschap van de tweeëntwintig jaar oude dochter van de heer Hollis, maar lange wandelingen zijn niets voor hem en daarom keren ze meestal al vrij gauw naar huis terug. Barry rust dan van de vermoeienissen uit in een hok dat — hoe kan het anders? — speciaal voor zijn indrukwekkende afmetingen is gebouwd

RAAR MAAR WAAR

Sacha Guitry is een bekende Franse acteur en filmspeler. Op een keer speelde hij de rol van Napoleon in een van de grote Parijse theaters. Op een bepaald ogenblik moest hij voor het front van zijn troepen een proclamatie voorlezen en aangezien hij deze niet helemaal uit het hoofd geleerd had, las hij hem af van een stuk papier, dat hem even vóór dat bewuste ogenblik door een soldaat overhandigd werd. Op een avond besloot de laatste een grapje uit te halen en overhandigde de keizer een blanco vel papier. Sacha Guitry keek een seconde stomverbaasd naar het papier, maar toen herstelde hij zich. Hij richtte zich tot zijn soldaten en zei: „Mannen, ik wil een van u een bijzondere eer bewijzen. Hij mag de tekst van deze proclamatie voorlezen." Met deze woorden gaf hij het papier terug aan de grapjas, die wel even met de mond vol tanden stond. Hij herstelde zich echter spoedig, knielde voor de keizer neer en zei: „Sire, u bewijst mij inderdaad een grote eer, maar helaas ben ik maar een gewoon soldaat. Ik kan niet lezen." Volgens het verhaal heeft Guitry toen maar een proclamatie verzonnen!

Enige tijd geleden woedde er in het zuiden van Australië een felle bosbrand. De brand verplaatste zich in de richting van een boerderij en de bewoners haalden al het meubilair uit het huis en brachten het naar een plaats waarvan zij dachten dat het daar veilig zou zijn voor het vuur. Vlak voor de brand bij de boerderij gekomen was, draaide echter de wind. Het vuur breidde zich onmiddellijk in een andere richting uit. De boerderij bleef gespaard, maar het meubilair ging in vlammen op, want het stond precies in de weg die het vuur nam.

Toen kapitein Cook, de grote ontdekkingsreiziger, voor het eerst Tahiti bezocht, gebruikten de inboorlingen daar houten en benen spijkers bij de bouw van hun huizen. Cook gaf hun een hoeveelheid metalen spijkers en de inboorlingen plantten ze onmiddellijk in de grond in de hoop dat er meer zouden groeien!

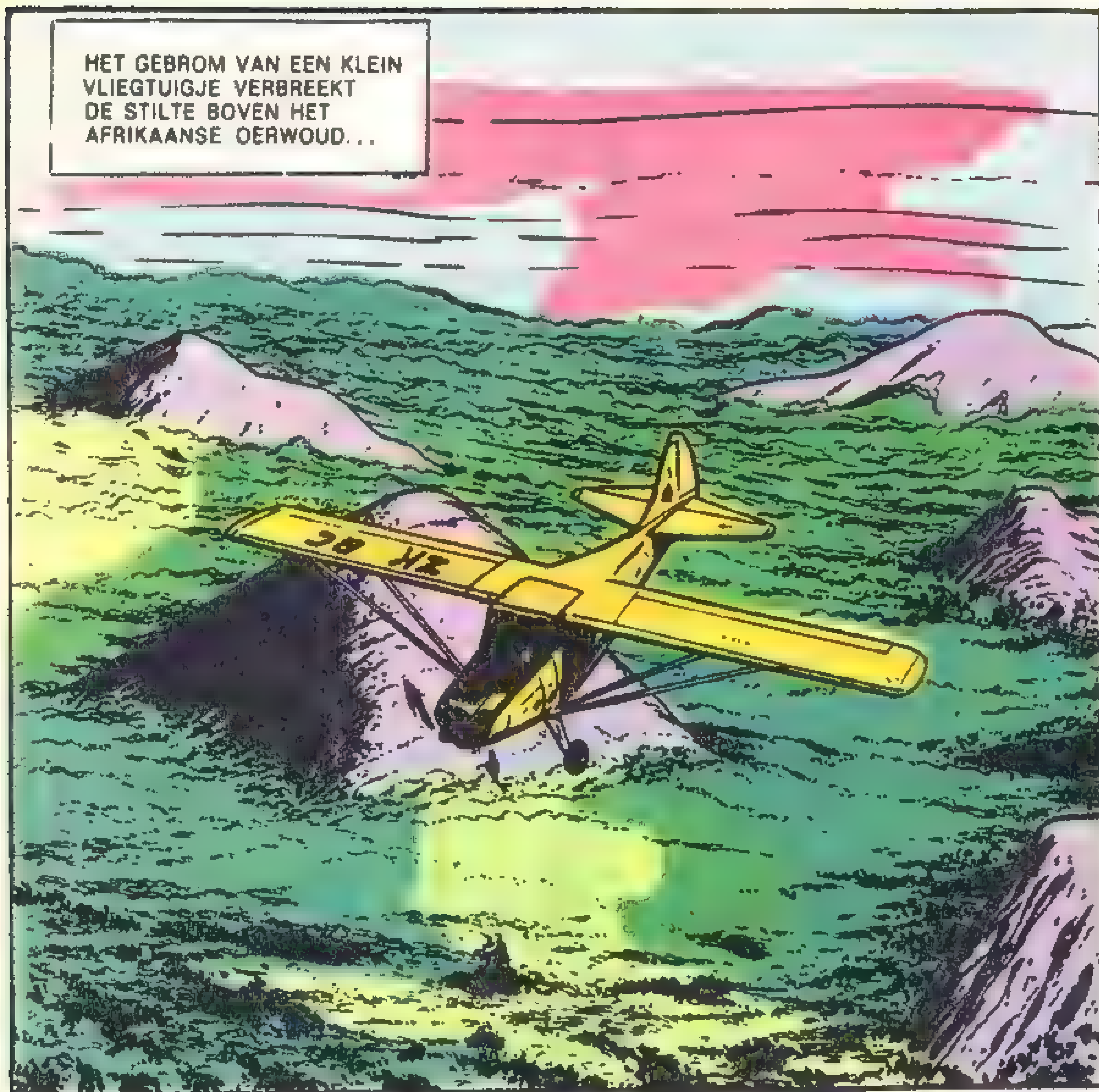

In vroeger tijden was het aan het hof van de Hongaarse koningen gebruik dat, zodra er gasten kwamen voor een feest, de wielen van hun koets werden verwijderd. De bedoeling hiervan was dat de gasten niet zouden vertrekken voor de koning besloten had dat het feest geëindigd was. Het kwam in die dagen voor dat hoffeesten enkele weken duurden!

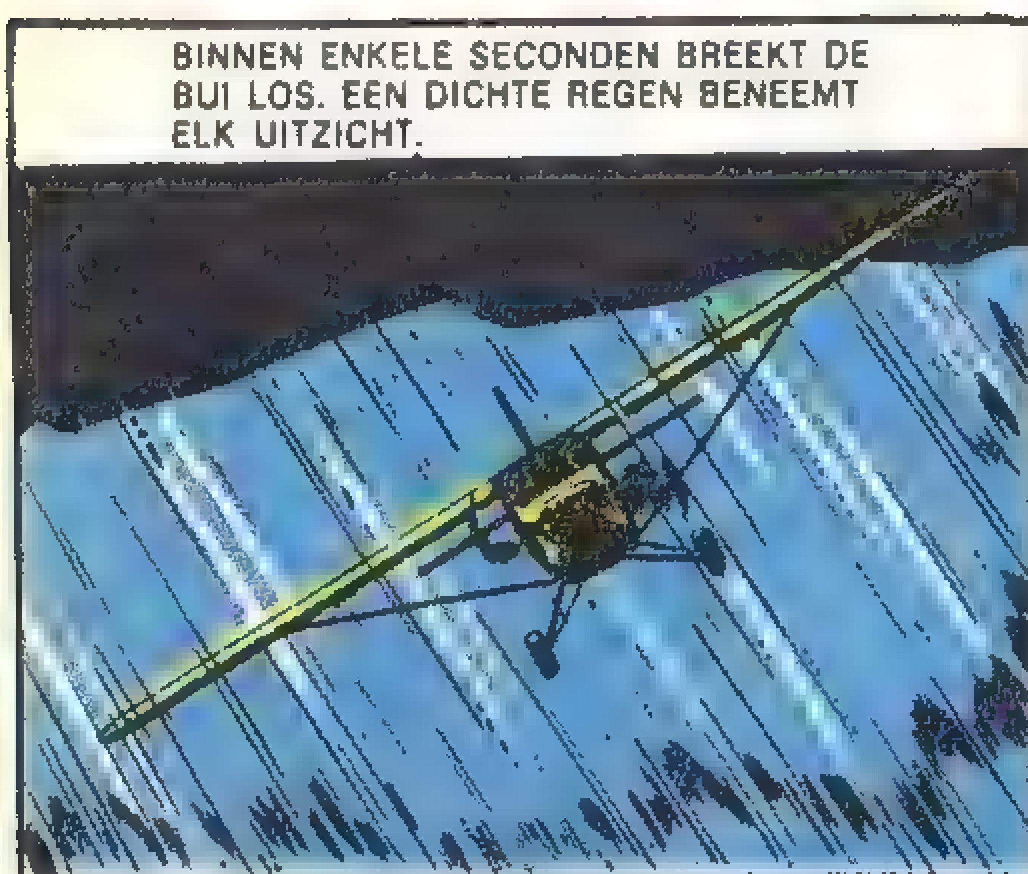
Een paar jaar geleden werd een Engelsman veroordeeld, omdat hij één en dezelfde hond vijfmaal verkocht had. Toen de hond, een boxer, voor de eerste keer verkocht werd, kwam hij na drie dagen weer naar zijn vorige baas terug. De man verkocht de hond daarna nog drie keer, maar steeds keerde het dier weer terug. De vijfde keer maakte de man een vergissing, want hij verkocht de hond aan een politieman!

TIGER JOE en

HET GEBROM VAN EEN KLEIN VLIEGTUIGJE VERBREEKT DE STILTE BOVEN HET AFRIKAANSE OERWOUD...
ZK BC

ZIE JE DIE WOLKEN DAARGINDS JACKIE? VOLGENS MIJ KRIJGEN WE STORM OF ONWEER!

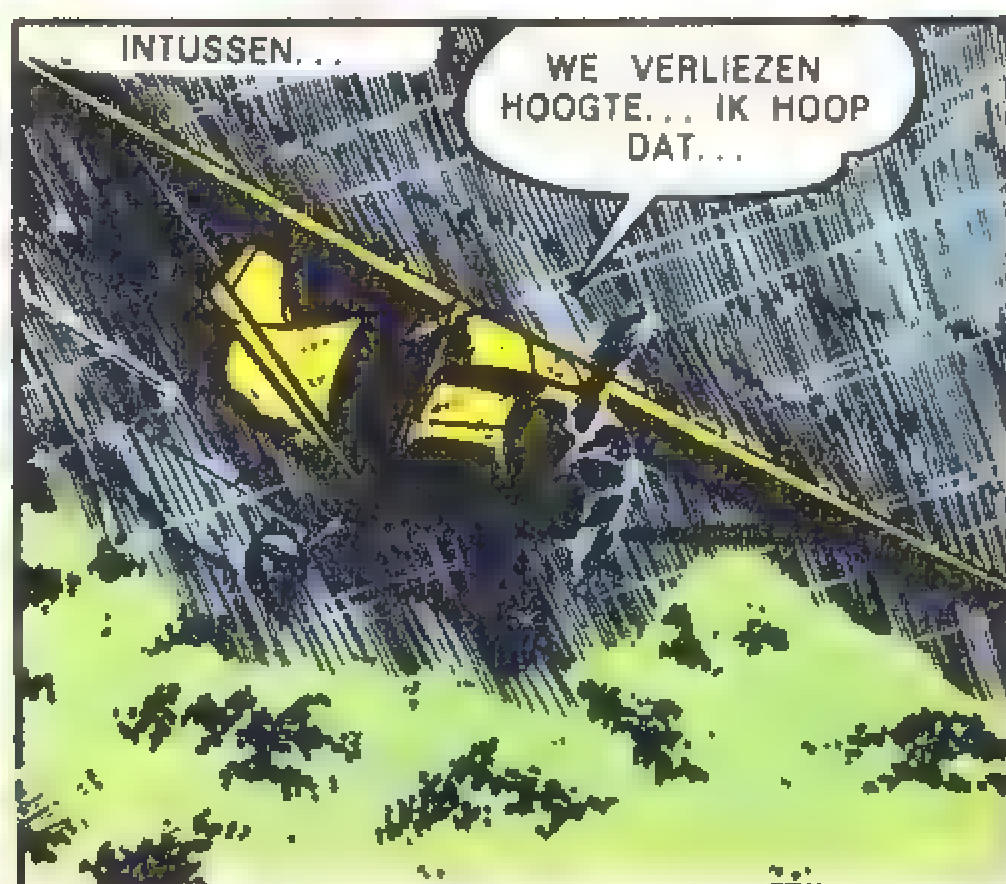

KRAA A AAAK
ZIE JE WEL? WAT HEB IK GEZEGD?

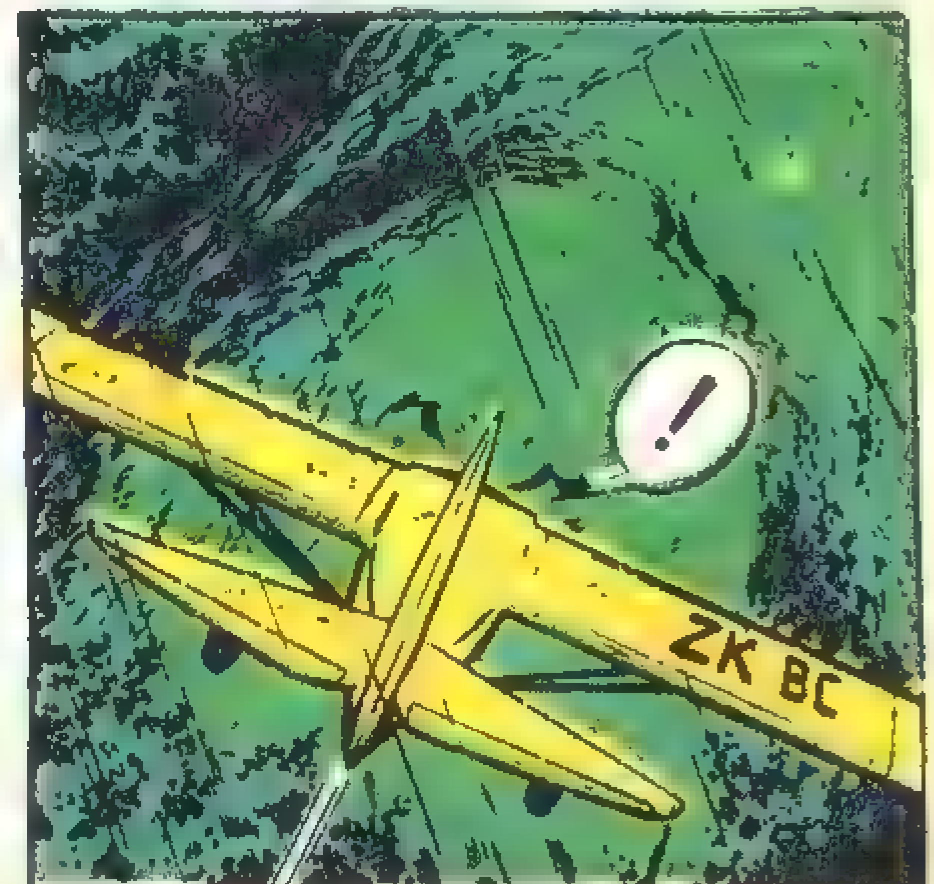

BINNEN ENKELE SECONDEN BREEKT DE BUI LOS. EEN DICHTE REGEN BENEEMT ELK UITZICHT.

HOU JE VAST, JACKIE! IK ZAL PROBEREN UIT DIT NOODWEER TE KOMEN!

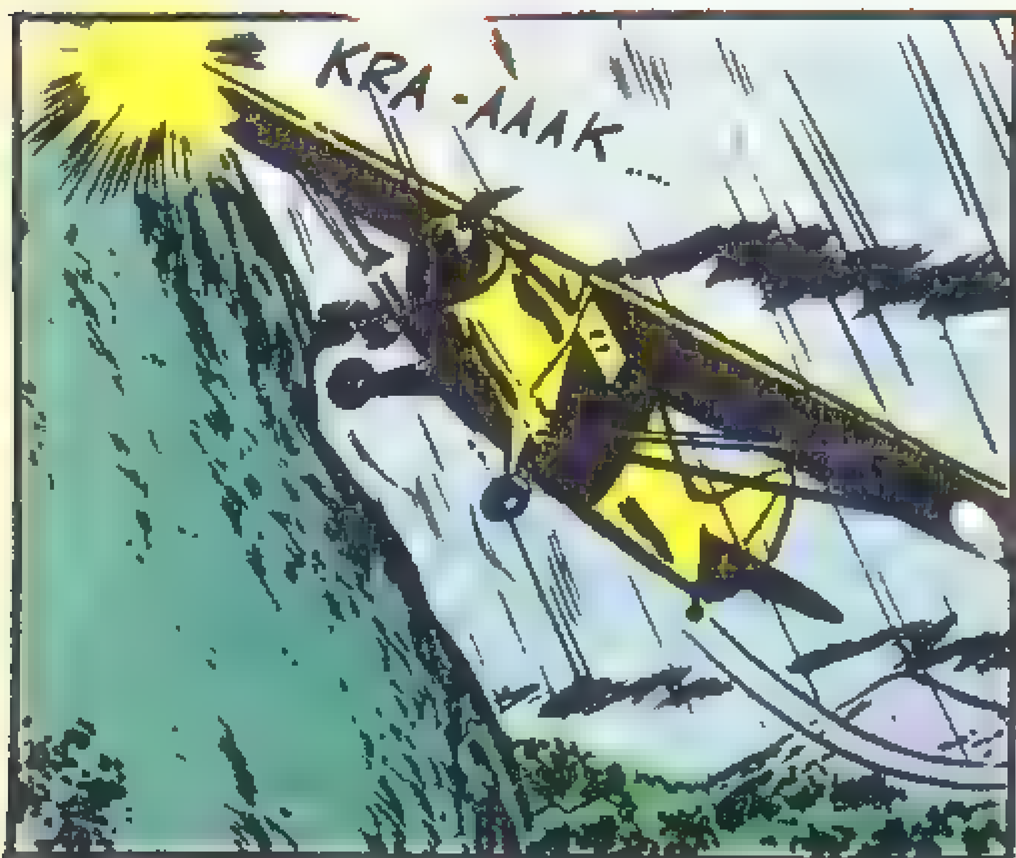

INTUSSEN OP EEN PAAR KILOMETER AFSTAND...
WAT EEN WEER! EN WE ZIJN NOG NIET OP ONZE BESTEMMING!

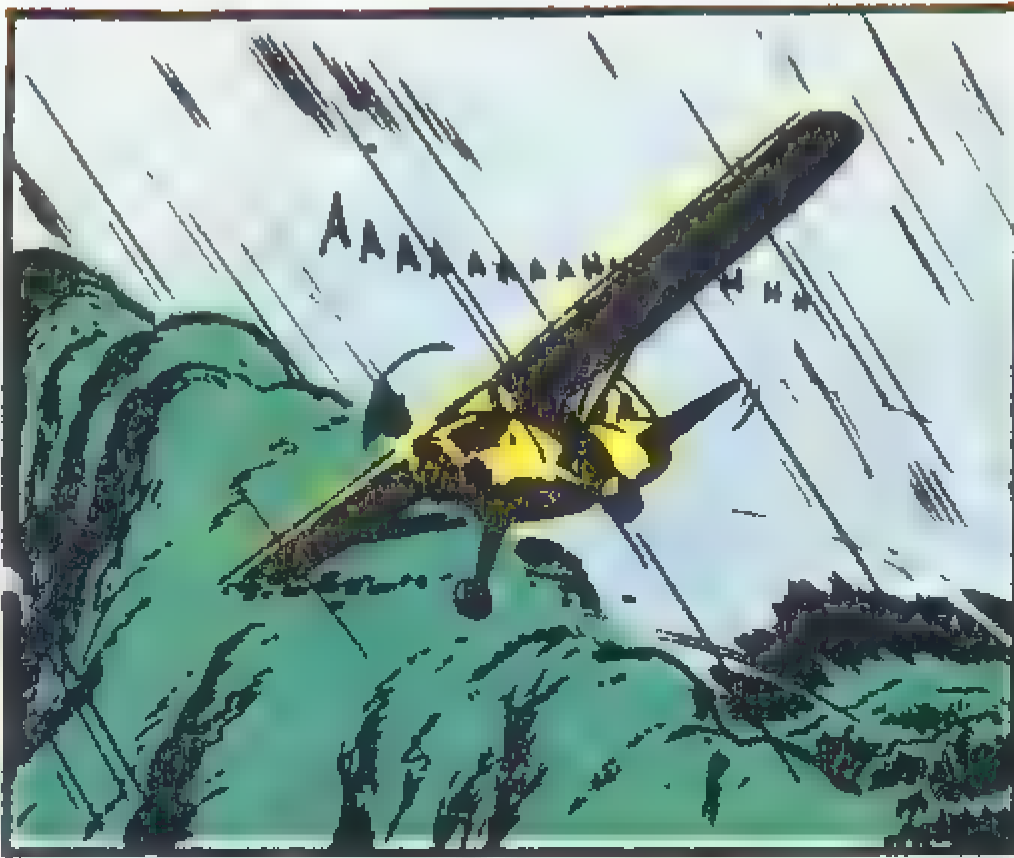

EVEN GEDULD, WE ZIJN ER BIJNA! KIJK, DAARGINDS LIGGEN DE GEBOUWEN VAN DE MISSIE!

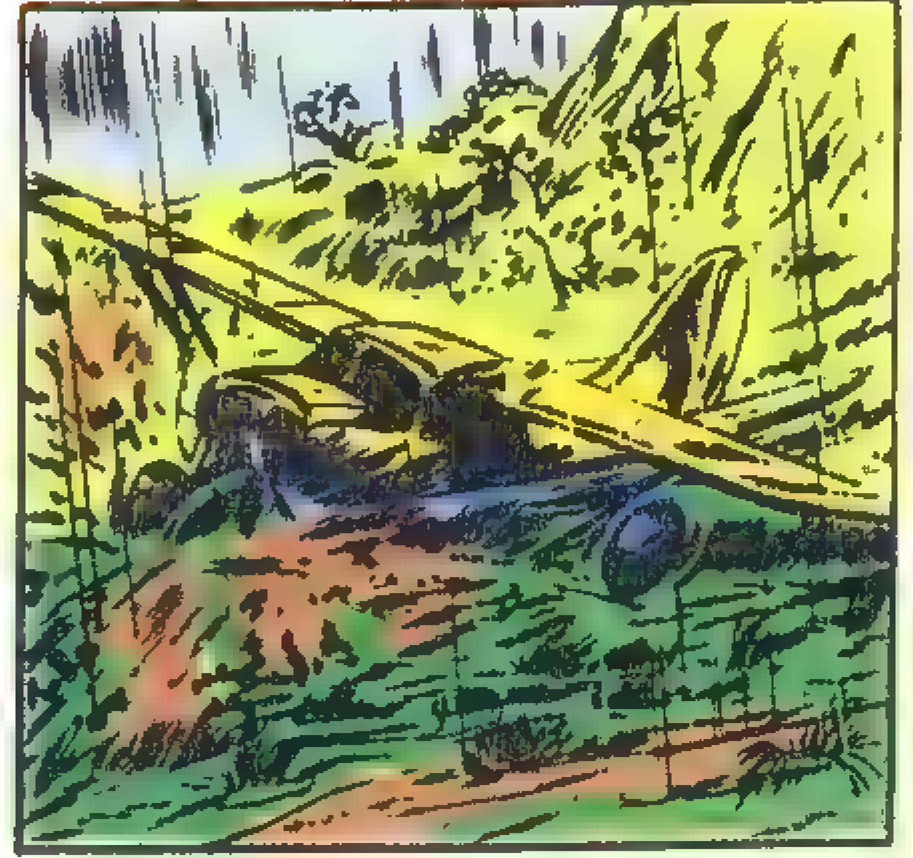

INTUSSEN...
WE VERLIEZEN HOOGTE... IK HOOP DAT...

!
ZK BC

de verboden berg

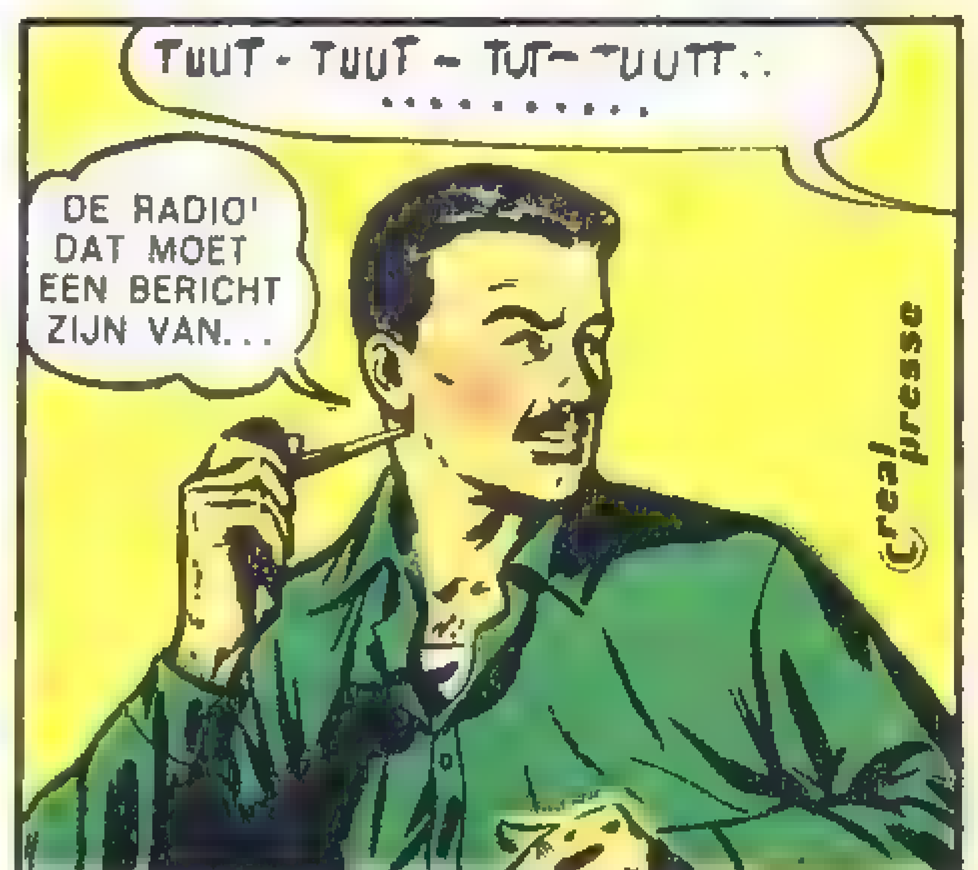

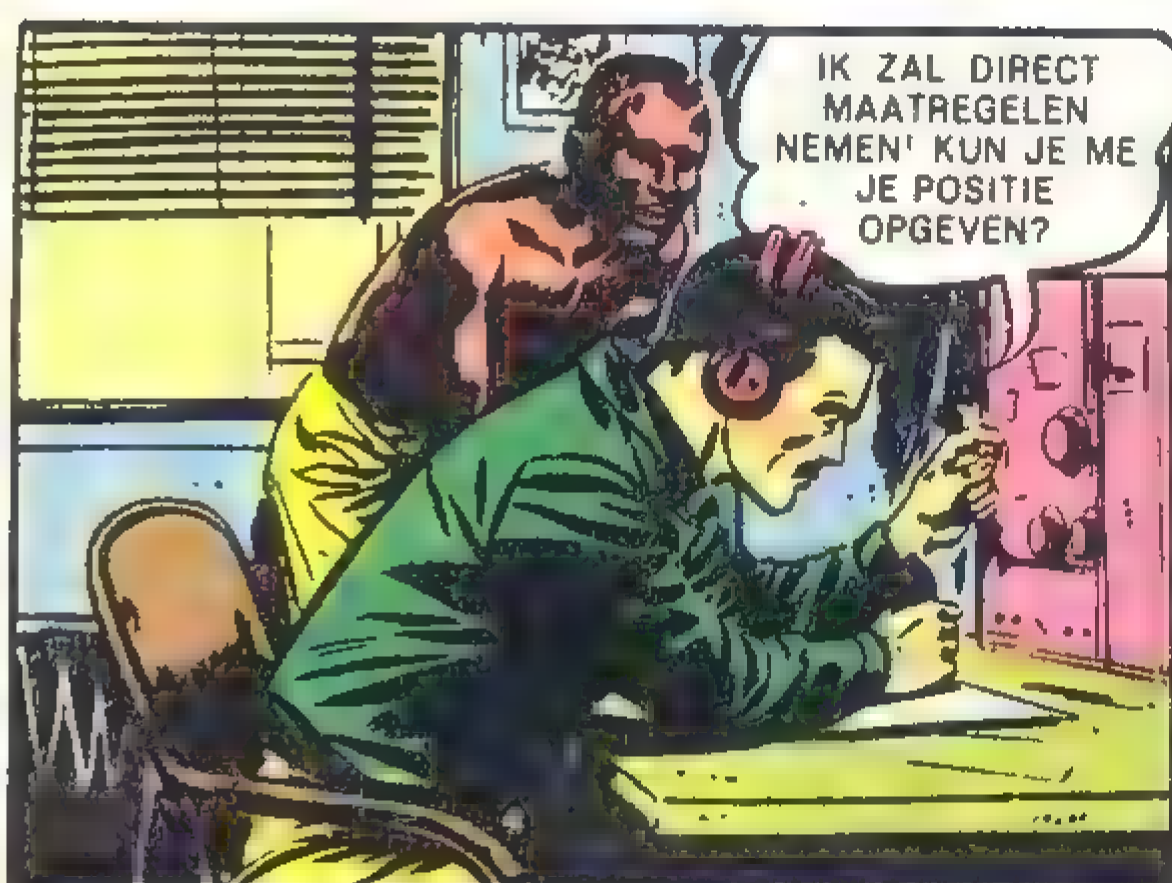

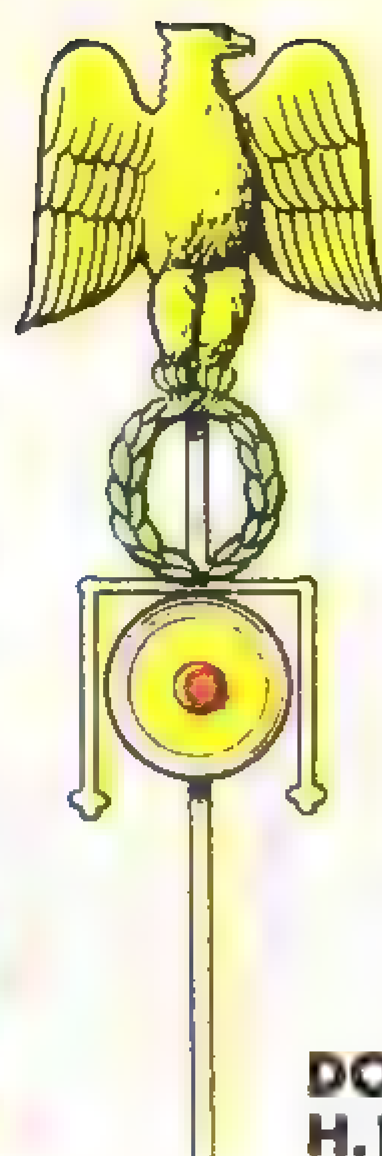

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Bryn ontmoet in de stad Eddi, die eerst bij de voddenkoopman Servius Calvus en daarna bij een aannemer in dienst is. Servius Calvus komt zijn slaaf echter terugeisen. Als Eddi's baas, de aannemer, daarvan hoort, laat hij de jongen vrij.

16

ONDER DE ADELAAR

DOOR H. R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

HOOFDSTUK 8

Als de nood het hoogst is...

Op een kwade dag nam keizer Vespasianus een besluit dat het leven van Bryn opnieuw een andere koers zou geven en dat de inleiding zou blijken te zijn tot een reeks avonturen die de jonge Brit in zijn stoutste dromen niet had kunnen voorzien.

In het verre Judea waren de joden tegen de Romeinen in opstand gekomen. De veldtocht die tegen de rebellen werd ondernomen, stond onder leiding van Titus, de zoon van de keizer. Er werd hevig gevochten en het zag ernaar uit dat de strijd geruime tijd zou duren. Dit stelde Vespasianus voor een ernstig probleem. De senatoren van Rome voelden er namelijk weinig voor om een groot deel van de belastingopbrengst voor deze veroveringstocht te bestemmen, terwijl de stad het geld zelf zo goed kon gebruiken.

Eindelijk meende Vespasianus de oplossing te hebben gevonden. Hij dacht een kans te zien om aan het vereiste kapitaal te komen en tegelijkertijd een flink aantal van zijn vijanden uit te schakelen. Er waren hem verschillende namen bekend van senatoren die zich tegen zijn beleid hadden gekeerd en die een gelegenheid om tegen hem samen te spannen vast niet onbenut zouden laten. Het leek hem het eenvoudigst enkelen van hen wegens opruiing te laten veroordelen, hen ter dood te laten brengen en hun bezittingen in beslag te nemen. Vespasianus stelde persoonlijk een lijst van deze verdachte figuren op en vulde daarop onder meer ook de naam van Sempronius in.

De patriciër had in de hoogste kringen menige goede vriend en zo werd hij tijdig gewaar wat hem boven het hoofd hing. Hij stuurde onmiddellijk zijn kleinzoon Gajus, vergezeld van Bryn, de stad uit. Om geen achterdocht te wekken verscheen Sempronius zelf dagelijks in het openbaar. In stilte echter stelde hij haastig orde op zaken. Een van zijn laatste beslissingen was de vrijlating van zijn trouwe dienaar Felix. Toen hij op het punt stond gearresteerd te worden, maakte Sempronius een einde aan zijn leven.

Gajus en Bryn konden in de verste verte niet vermoeden wat zich na hun vertrek in Rome had afgespeeld, totdat Felix hun het treurige nieuws kwam vertellen. Op een avond sloeg de voormalige slaaf met vermoeide tred het pad in naar de boerderij die het tweetal tot toevluchtsoord diende. Gajus zag hem het eerst en rende hem opgetogen tegemoet.

„Fijn, dat je er bent," riep hij hem al uit de verte toe. „We hadden je eerlijk gezegd op zijn vroegst pas morgen verwacht. Grootvader heeft je zeker opgedragen te zorgen dat hij zijn draagstoel zo gauw mogelijk terugkrijgt? Hoe maakt hij het eigenlijk?"

„Je hebt hier meer aan een boot dan aan een draagstoel," zei Felix, zonder op de vragen in te gaan, terwijl hij tussen de plassen door waadde die de modderige laan overdekten.

„Zeg dat wel," hernam Gajus. „We zijn bezig geweest met het bevloeien van het land, zie je, en sommige van de buizen moeten nodig worden gerepareerd. Maar kom binnen. Ik brand van nieuwsgierigheid om te horen hoe de zaken in de stad ervoor staan."

Hij opende de deur en ging haastig een lage gang door, gevolgd door Felix.

De vroegere slaaf liet zich met een zucht op een bank zakken, zonder te weten hoe hij met het verpletterende nieuws voor de dag moest komen. Hij liet verstrooid zijn blik over het akkerland glijden, dat stil en vredig in het licht van de laatste zonnestralen lag. Met voldoening stelde hij vast dat het graan rijke aren droeg en weldra rijp zou zijn voor de oogst en dat er achter het kippegaas een talrijk en nijver hoendervolkje rondscharrelde. Wat was het hier heerlijk! In zo'n omgeving kon een mens zijn dagen in rust en voorspoed slijten zonder zich te bekommeren om het gekonkel en gekuip van het stadsleven. Met een schok keerde Felix tot de werkelijkheid terug toen hij merkte dat Gajus hem iets had gevraagd.

„Waar heb je grootvader het laatst gezien?" wilde de jongen weten.

„In de stad. Hij heeft me een brief voor je meegegeven." Felix rommelde wat in de binnenzak van zijn tuniek en haalde de rol perkament te voorschijn die de afscheidswoorden van Sempronius aan zijn kleinzoon bevatte. Zonder op te kijken hoorde hij Gajus de zegels verbreken en de brief openmaken. Hij wendde het hoofd af en staarde opnieuw uit het venster. Het bleef doodstil in het vertrek totdat Gajus de brief uit had. Toen stond de jongen langzaam op en kwam naast Felix op de bank zitten. „Je moet me vertellen hoe het allemaal gegaan is," zei hij bijna onhoorbaar.

„Wat wil je zoal weten?" vroeg Felix bedroefd. „Waar moet ik beginnen?"

„Vertel me maar wat er is gebeurd nadat grootvader je deze brief heeft gegeven."

De oude man schraapte omstandig zijn keel, dacht een ogenblik na en begon vervolgens het tragische relaas te doen van de laatste dag in het leven van zijn meester.

Gajus bedekte zijn gezicht met de kraag van zijn mantel en begon te schreien. Felix wist maar al te goed hoe nutteloos woorden op zulke momenten waren en bleef zwijgend zitten wachten, totdat de jongen zich van de eerste schok had hersteld.

„Ik was er al bang voor dat er zo iets zou gebeuren," zei Gajus tussen zijn snikken door. „Ik wist dat hij zijn belagers niet levend in handen zou vallen als hij er niet in zou slagen uit de stad te ontsnappen."

„Is er iets dat ik voor je kan doen?" vroeg Felix medelijdend.

„Niets, beste Felix, helemaal niets. In deze brief heeft grootvader mij opgedragen jou ongehinderd naar Rome te laten terugkeren. Zoals hij terecht schrijft, heb je het ruimschoots ver-

diend om voor de rest van je leven vrij en onafhankelijk te zijn."

„Maar wat moet er dan van jou worden? En wie zal voor je zorgen? Neem me niet kwalijk dat ik zo vrijpostig tegen je spreek, maar als de bezittingen van de meester in beslag worden genomen, zul je spoedig met geldgebrek hebben te kampen, want dan kun je hier ook niet op de boerderij blijven."

„Maak je daar maar geen zorgen over. Ik zal me heus wel redden."

Felix krabde zich achter de oren en staarde naar de vloer. „De meester heeft me een flinke som geld gegeven. Als ik je daar een plezier mee kan doen. . ." Hij zweeg abrupt en er volgde een onbehaaglijke stilte.

„Felix," zei de jongen tenslotte, en hij legde vertrouwelijk zijn hand op diens schouder, „ik heb het gevoel dat ik vandaag jaren ouder ben geworden. Ik vraag me af waarom jij zo lang slaaf bent geweest. Je had al lang vrij moeten zijn. Dat geld is van jou. Je hebt het eerlijk verdiend gedurende vele jaren van trouwe arbeid. Ik denk er niet over het van je aan te nemen, al zou ik ook in de grootste armoede moeten leven, wat gelukkig niet het geval is. Grootvader schrijft me in deze brief dat hij bezittingen op Sardinië had, die hij nu aan mij heeft vermaakt. Die ga ik opeisen nog voordat ik dienst neem in het leger."

Er verscheen een dikke, blozende boerin op de drempel met de boodschap dat het eten klaar was en de beide mannen volgden haar naar een zijkamer. Felix had verwacht dat hij ook Bryn op de boerderij zou aantreffen, maar nu kwam hij tot de conclusie dat de jonge Brit niet binnenshuis verbleef. Toen de maaltijd voorbij was, kon hij niet nalaten naar hem te informeren.

„Ik heb hem vanmiddag naar de stad gestuurd omdat het marktdag is, want ik wil een pakezel kopen. Hij heeft meer verstand van die beesten dan ik en hij zal wel zorgen dat ik er niet te veel voor betaal. Maar dat is natuurlijk niet de enige reden waarom ik hem dit karweitje laat opknappen. Ik waag me voorlopig zo weinig mogelijk op de openbare weg, omdat ik het liever niet aan de grote klok wil hangen dat ik hier woon."

Felix fronste zijn borstelige wenkbrauwen. „Bedoel je dat je hier gevaar loopt?"

„Dat weet ik nog niet. Ik denk dat dat vooral van het humeur van de keizer afhangt. Weet je, mijn grootvader zat in een lastiger parket dan ik kon vermoeden voordat ik zijn brief had gelezen. Hij had aanzienlijke bedragen beschikbaar gesteld om Vitellius te steunen. Bovendien had hij al zijn persoonlijke invloed aangewend om de aanspraken op het keizerschap van Vespasianus teniet te doen. Er was een kleine kans dat de nieuwe keizer van deze situatie nog niet nauwkeurig op de hoogte was. Later is evenwel gebleken dat hij alles wist. Daar komt nog bij dat grootvader op de avond van de dag dat Vespasianus tot keizer werd uitgeroepen, zich in weinig lovende woorden over de generaal heeft uitgelaten in het bijzijn van een paar vrienden. Deze kritiek is door de een of andere verrader overgebriefd. Dat is de voornaamste oorzaak geweest van de ellende."

Een uur later kondigde hoefgetrappel op de binnenplaats de terugkeer van Bryn aan. Hij rapporteerde dat hij erin was geslaagd een sterke jonge muilezel te kopen voor een redelijke prijs. Felix begroette hem met ongekunstelde blijdschap en terwijl Gajus de nieuwe aanwinst uitvoerig bekeek, wisselden de beide vrienden het laatste nieuws uit. De dood van Sempronius betekende ook voor Bryn een hevige schok, maar doordat hij weinig direct contact met de oude patriciër had gehad, kwam hij deze vrij spoedig te boven. Des te meer zorgen maakte hij zich echter over de toekomst van zijn meester, want hij besefte heel goed hoe nauw zijn eigen lot met dat van Gajus was verbonden. Toen deze de ezel had goedgekeurd, deelde hij het tweetal mee dat hij het voornemen had opgevat de boerderij de rug toe te keren en de reis naar het zuiden de volgende dag bij het krieken van de ochtend te aanvaarden.

Bryn had verder geen gelegenheid om met Felix te praten, totdat ze aanstalten gingen maken voor het vertrek en ze afscheid moesten nemen van de oude man. Terwijl Bryn net deed alsof hij al zijn aandacht nodig had om de last op de rug van de ezel goed vast te sjorren, vertelde hij zijn vriend op fluisterende toon dat Eddi was te vinden op de houtopslagplaats aan de overkant van de Tiber en verzocht hem vriendelijk zijn kameraad op de hoogte

Vespasianus stelde persoonlijk een lijst van deze verdachte figuren op en vulde daarop onder meer de naam van Sempronius in.

te brengen van het doel van hun reis. Felix beloofde hem graag dat hij deze boodschap zou overbrengen. Een paar minuten later waren de laatste afscheidswoorden achter de rug en zette de kleine stoet zich in beweging. De eerste etappe van een lange reis was begonnen.

Felix stond hen na te kijken bij het hek van de boerderij. Voorop ging Gajus die, krijgshaftig als een soldaat, schrijlings op zijn kastanjebruine merrie was gezeten. Bryn zat op een magere pony, die oorspronkelijk bestemd was geweest voor lichte karweitjes op het land. De muilezel, die met een flink eind touw was vastgebonden aan het zadel van de pony, sloot de rij. Toen ze een bocht bereikten, keerden ze zich nog eenmaal om om Felix toe te wuiven. Het volgende ogenblik waren ze uit het gezicht verdwenen.

Het eerste deel van de tocht beviel Bryn opperbest. Hij vond het verrukkelijk om in de frisse morgenlucht door het schone landschap te rijden. Later evenwel, toen de zonnestralen snel in kracht toenamen en er langs de eindeloze, stoffige weg geen plekje schaduw was te vinden, was de aardigheid er al gauw van af. Toen ze ver genoeg van de stad waren verwijderd, hoopte hij dat Gajus hem naast zich zou laten rijden, zodat ze wat konden praten, maar deze gedachte scheen bij de jonge Romein niet op te komen. In diep gepeins verzonken bleef hij vooroprijden, zodat ook Bryn aan zijn eigen gedachten was overgeleverd.

Die avond overnachtten ze in een kleine, smoezelige herberg, de enige die ze konden vinden in het dorpje dat ze juist voor het vallen van de duisternis bereikten. Gajus stelde vol walging vast dat hij nog nooit van zijn leven in zo'n vieze omgeving verzeild was geraakt en hij gaf op luide toon uiting aan zijn ergernis. De herbergier nam voor deze kritiek wraak door hem voor zijn diensten en het logies een schrikbarend hoog bedrag in rekening te brengen. Gajus betaalde de man zonder dat hij er enig vermoeden van had dat hij werd opgelicht. Toen Bryn schuchter opmerkte dat de herbergier veel te veel had gevraagd, kreeg hij plompweg te horen dat hij zich maar met zijn eigen zaken moest bemoeien. Na deze terechtwijzing hield hij liever zijn mond.

Op de avond van de tweede dag stegen ze af in een kleine havenstad. En weer hadden ze niet veel geluk bij het zoeken van een herberg. Bryn kon de gedachte niet van zich afzetten dat er meer in het centrum van de plaats wel iets beters te vinden zou zijn geweest, maar Gajus had last van zadelpijn en vond het welletjes bij de eerste de beste kroeg die hij aan de waterkant in het vizier kreeg: een oud, vervallen logement met uitzicht op de riviermonding. De waard had Gajus al op het eerste gezicht op zijn juiste waarde geschat en liet hem voor een maaltijd van het slechtste allooi een fantastische prijs betalen. Evenals de vorige dag telde Gajus de vereiste munten zonder een woord van protest neer. Zeelieden van elke denkbare nationaliteit schenen het stadje en de gelagkamer te bevolken. Er waren Grieken bij, Egyptenaren, negers en vertegenwoordigers van al die andere volken die van de oudste tijden af tot de zeevarende naties hebben behoord. Het troepje dat zich in de herberg aan het bedrinken was, keek met argusogen toe hoe de Romein het geld uit een welgevulde beurs voor zich op tafel stortte en er werd tussen de omstanders menige blik van verstandhouding gewisseld.

Even later kwamen twee baardige kerels aan het tafeltje van Gajus zitten. Eerst zaten ze uit tijdverdrijf wat met een stel dobbelstenen te werpen, maar al spoedig stelden ze de jongen voor om een spelletje mee te doen. Gajus ging niet op het aanbod in, maar zijn weigering klonk zo hooghartig, dat het er even naar uitzag dat de beide vreemdelingen dit niet zouden nemen. Bryn begon zich al angstig af te vragen hoe lang het nog zou duren eer de herbergier hun zou komen vertellen dat hun kamer klaar was. Een van de dobbelaars kreeg hem in de gaten en daagde hem met een gemene grijns uit tegen hem te spelen.

,,Laat die jongen met rust," sprak Gajus op bevelende toon, terwijl hij de matroos een woedende blik toewierp. ,,Hij is mijn bediende."

De man werd rood van kwaadheid, maar hield toch zijn gemak. De situatie zag er juist weer wat minder dreigend uit, toen een korte, gedrongen gestalte met kromme benen zich tussen het rumoerige gezelschap door drong en regelrecht op het tafeltje van de dobbelaars afstevende. Daar boog hij zich voorover, fluisterde een van de zeelui iets toe en maakte met zijn duim een veelzeggend gebaar over zijn schouder. Een van de kerels gromde wat in zijn baard, maar tenslotte stonden ze beiden op.

Het kleine kereltje wendde zich vervolgens tot Gajus. ,,Die paarden op de binnenplaats," vroeg hij zonder omwegen, ,,zijn die van jou?"

,,Ja, hoezo?" luidde het verbaasde antwoord.

,,Nou, dan zou ik maar eens even poolshoogte gaan nemen als ik jou was," hernam de vreemdeling op onheilspellende toon.

Gajus stond op. ,,Waarom?" vroeg hij. ,,Is er iets niet in de haak?" Maar de vreemdeling keurde hem geen verdere uitleg waardig en slenterde naar de deur.

,,Jij blijft hier," voegde Gajus zijn dienaar toe. ,,Als de herbergier komt voordat ik terug ben, breng je de bagage maar vast naar onze kamer." En daarmee haastte hij zich naar buiten.

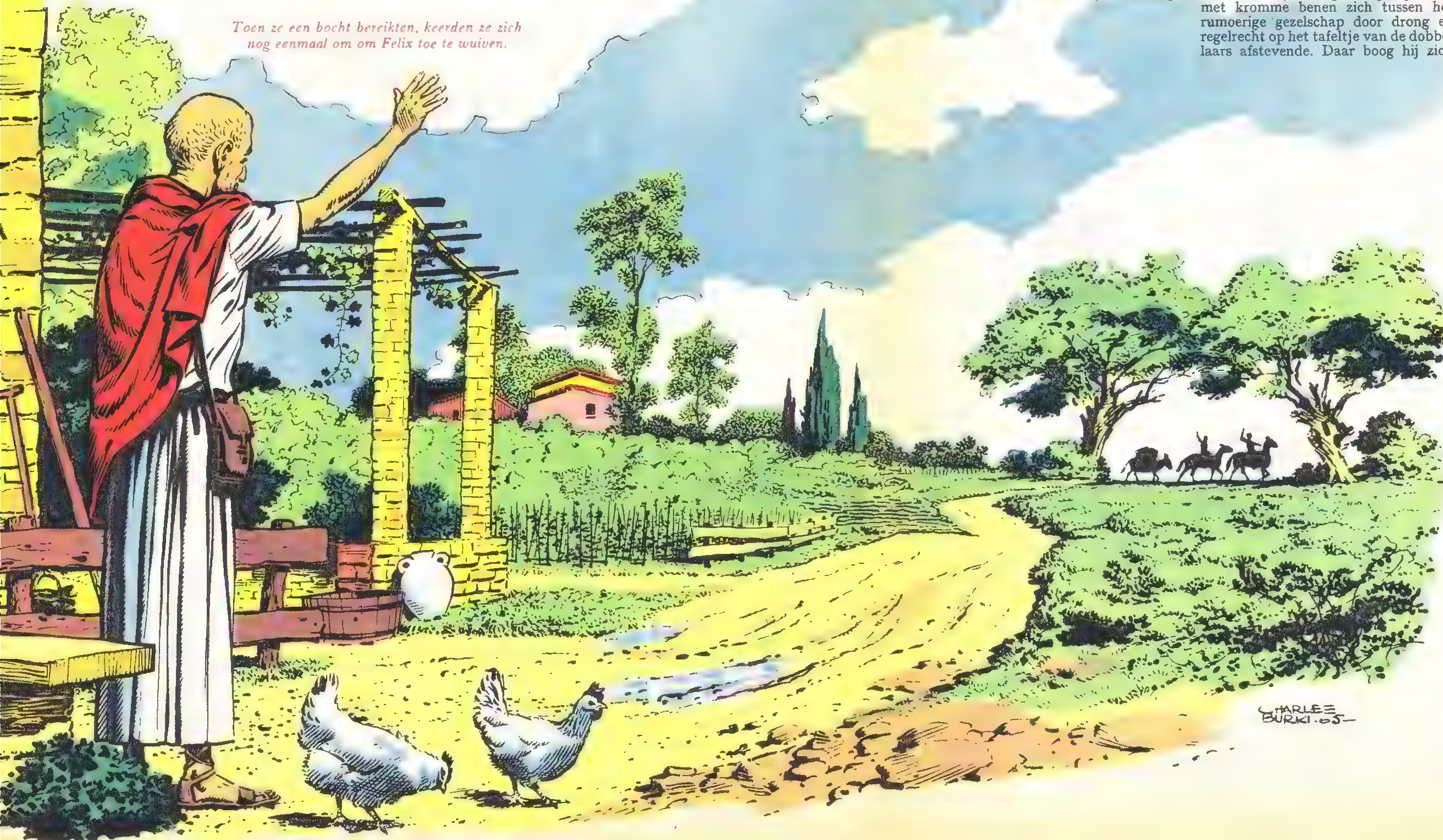
Bryn kwam half overeind, in het geheel niet op zijn gemak. Het beviel hem maar matig dat hij in deze vijandige omgeving alleen achterbleef. Zijn instinct waarschuwde hem dat hij zijn meester maar beter achterna kon gaan, maar hij durfde diens bevel toch niet goed in de wind te slaan. Tenslotte won zijn gehoorzaamheid het van zijn twijfel en hij ging weer zitten.

Misschien kwam het doordat hij met gespitste oren de terugkomst van Gajus zat af te wachten, dat hij iets opving dat de rest van de gasten ontging. Buiten het geroezemoes der stemmen om hoorde hij een geluid dat klonk als een zwakke kreet, die uit het steegje naast de herberg scheen te komen. Zonder zich verder te bedenken sprong hij op en was de deur uit voordat iemand hem kon tegenhouden.

Op straat zag hij niets bijzonders. Hij sloeg de hoek om en wilde de steeg inrennen. Daar was het echter pikdonker en voordat hij goed en wel besefte wat er gebeurde, struikelde hij over een uitgestoken voet en sloeg tegen de grond. Hij wilde overeind krabbelen, maar op hetzelfde ogenblik kreeg hij een harde klap tegen het hoofd. Half versuft viel hij voorover, zodat hij met zijn gezicht in het straatvuil terechtkwam.

Hoe lang hij daar had gelegen, wist hij niet, maar toen hij weer bijkwam, lag hij op zijn rug aan het uiteinde van de steeg en hoorde hij vaag dat er aan de voorkant van de herberg een hevig gevecht gaande was. Opeens klonk er hoefgekletter en geratel van de wielen van een militaire wagen, vergezeld van een luid geschreeuw van de stadswacht. ,,Maak de straten vrij!" klonk het boven het tumult uit. ,,In naam des keizers, straten vrijmaken!"

Op dit ogenblik voelde Bryn dat hij werd opgetild en een deur werd binnengetrokken. Hij wilde protesteren, maar kreeg een hand stevig voor zijn mond gedrukt.

Toen ze een bocht bereikten, keerden ze zich nog eenmaal om om Felix toe te wuiven.

WORDT VERVOLGD

De club van vijf in:

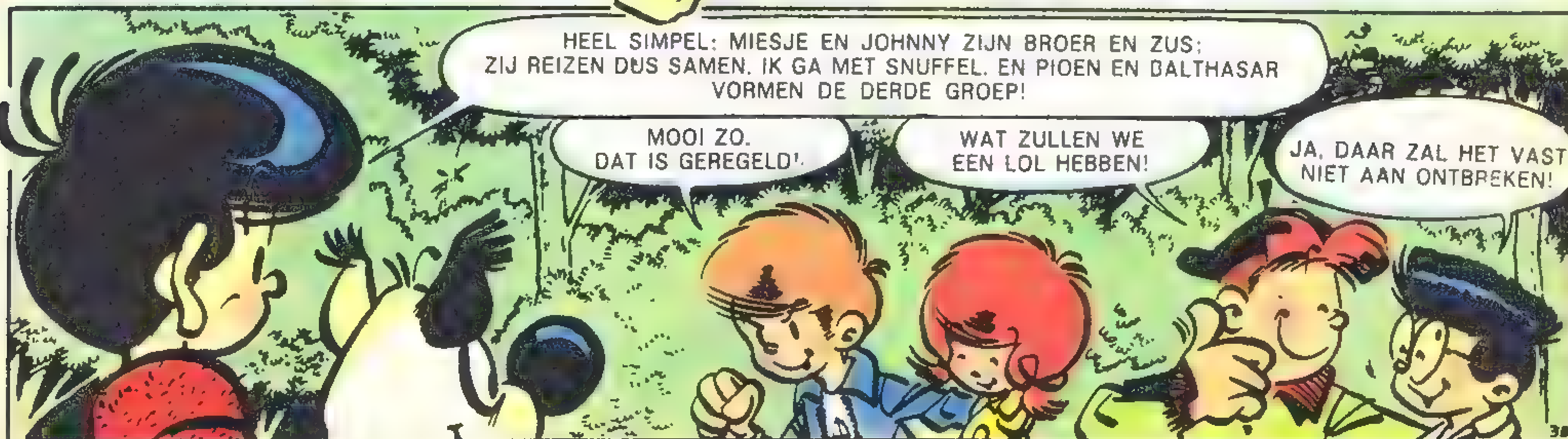

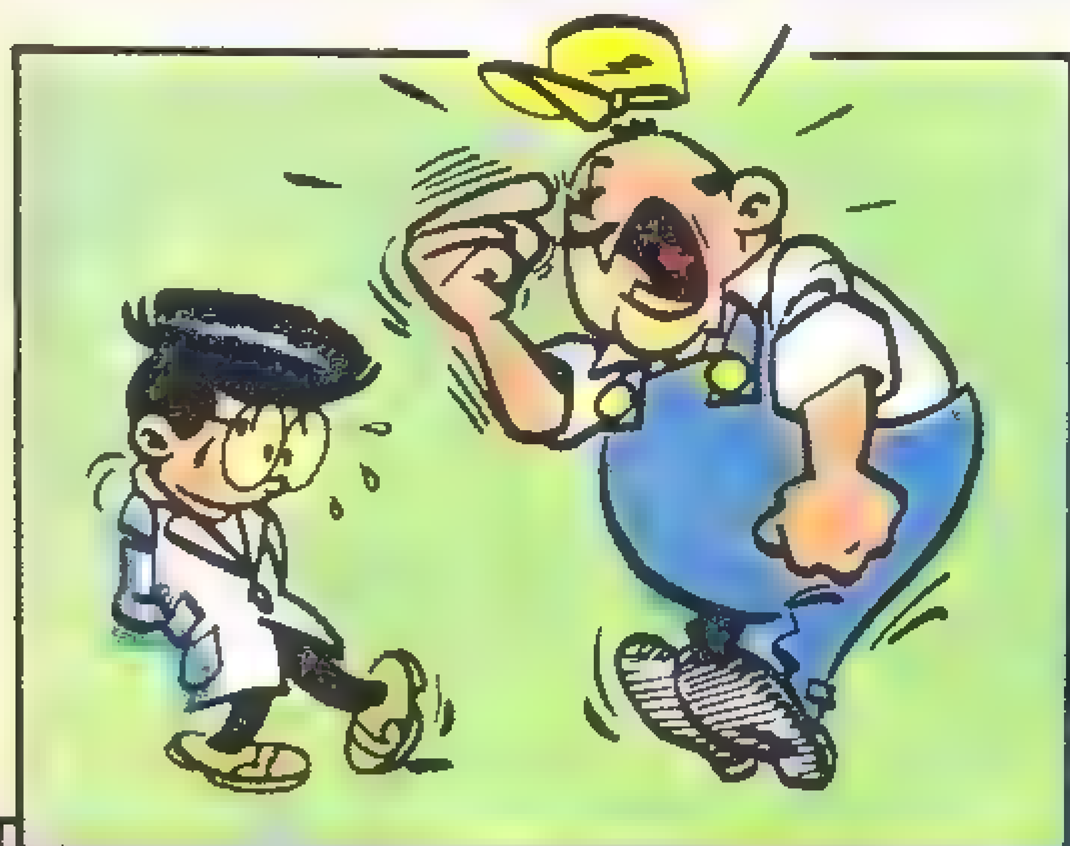

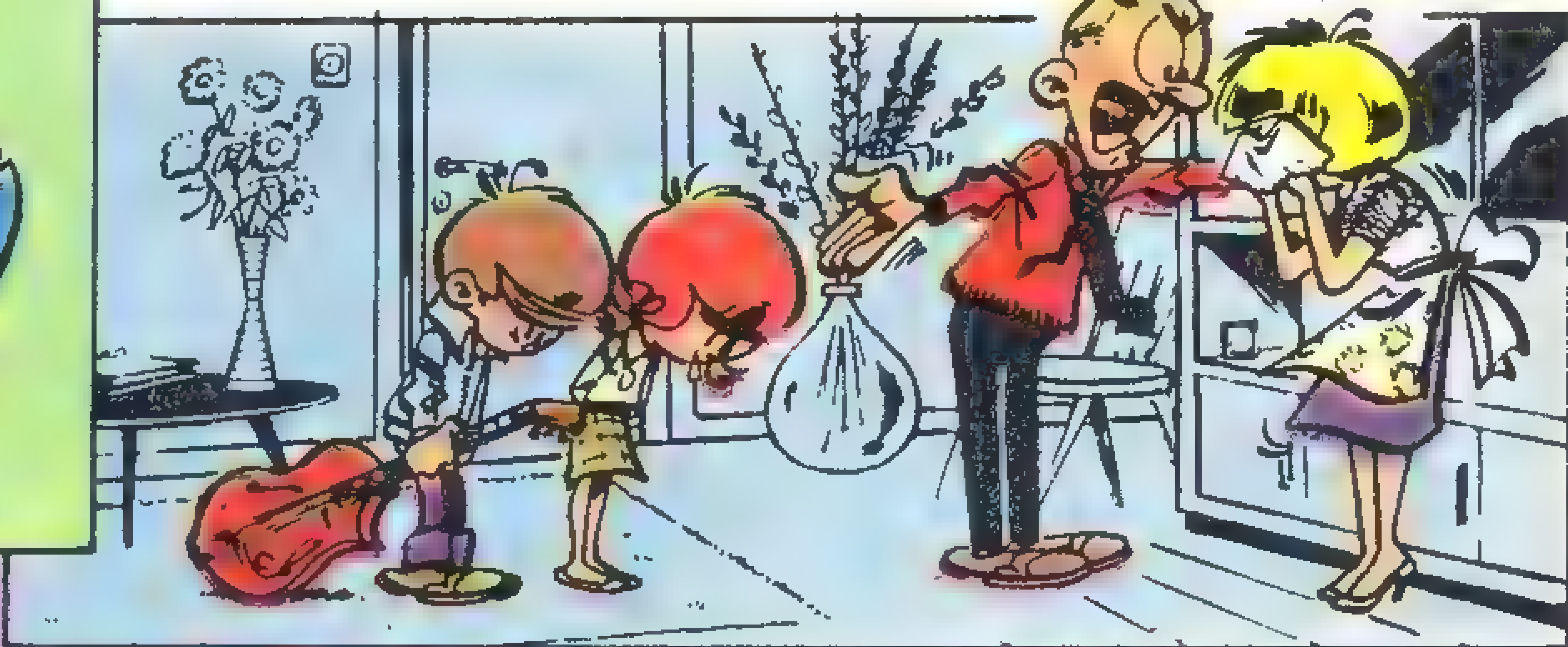

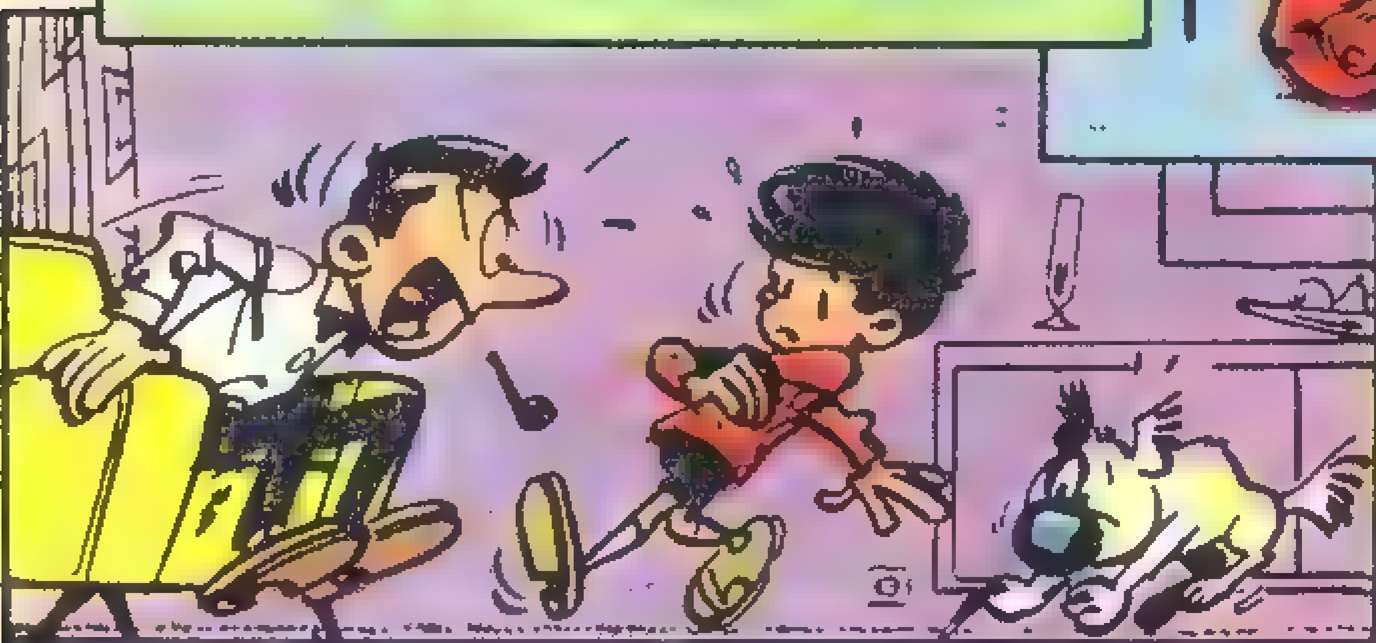

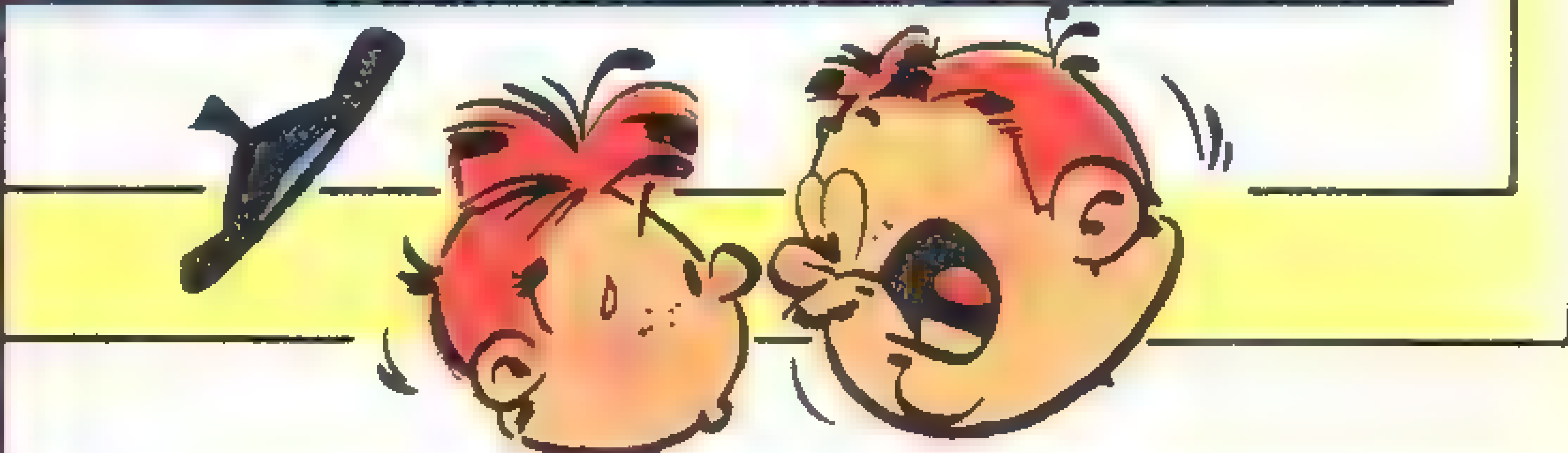

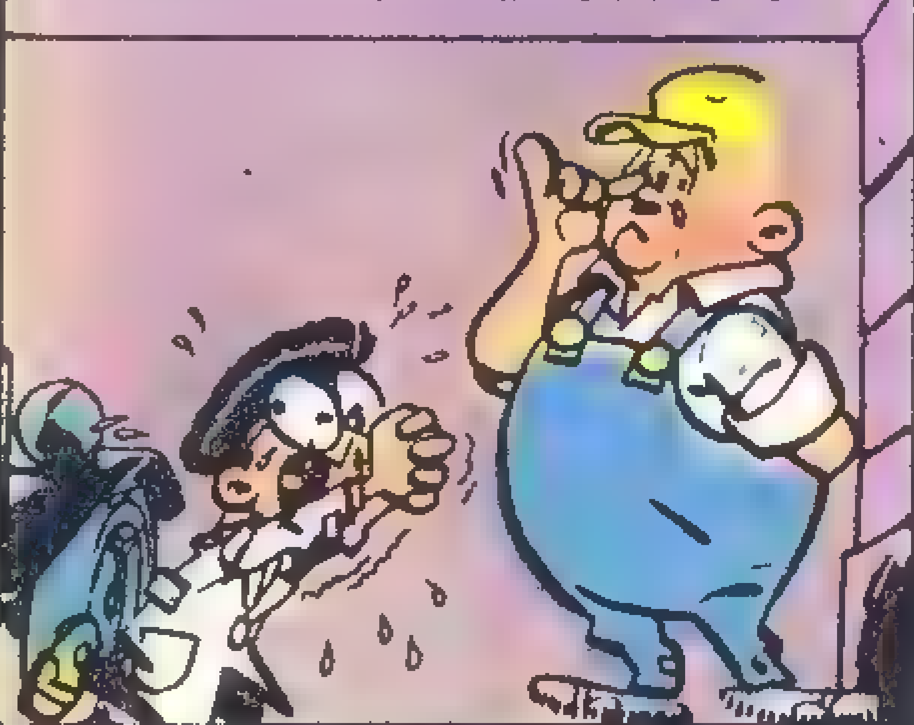
WE ZOUDEN DE WAARHEID GEWELD AANDOEN, ALS WE BEWEERDEN DAT ONZE VRIENDEN NU ZO MAAR OP STAP KONDEN GAAN. EERLIJK GEZEGD WERD HET PLAN DIE AVOND IN DE VERSCHILLENDE GEZINNEN MET GEMENGDE GEVOELENS ONTVANGEN. HET LEEK ONS NIET NODIG DE WOORDEN DIE DAARBIJ VIELEN, OP TE TEKENEN. MET EEN BEETJE FANTASIE KAN IEDEREEN ZE VOLGENS EIGEN GOEDDUNKEN INVULLEN...

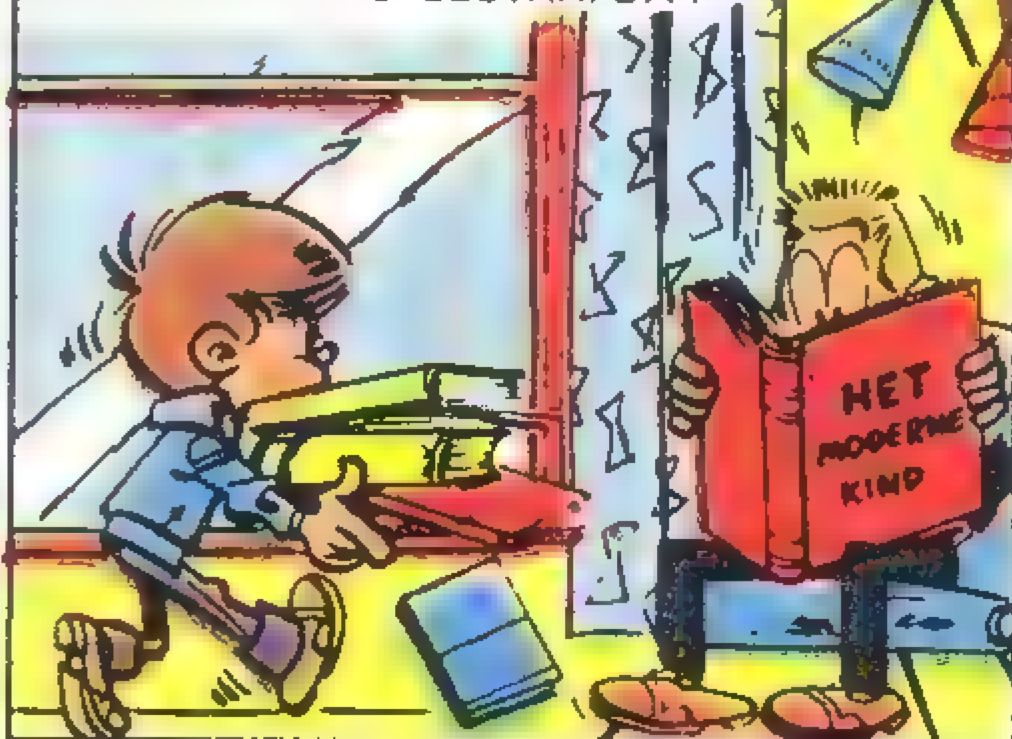

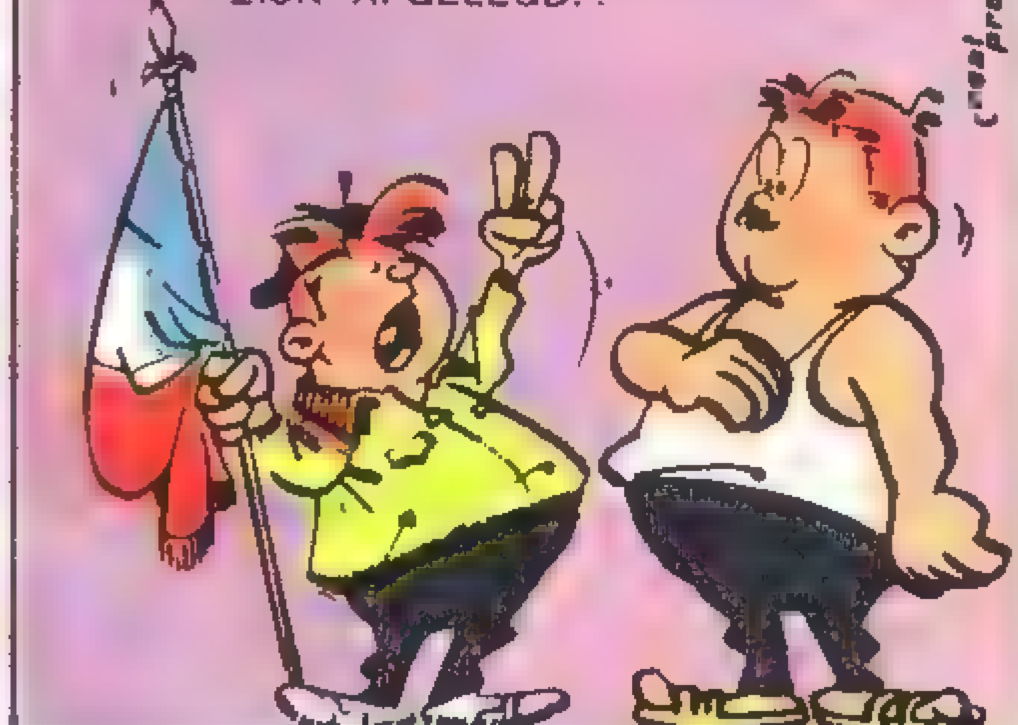

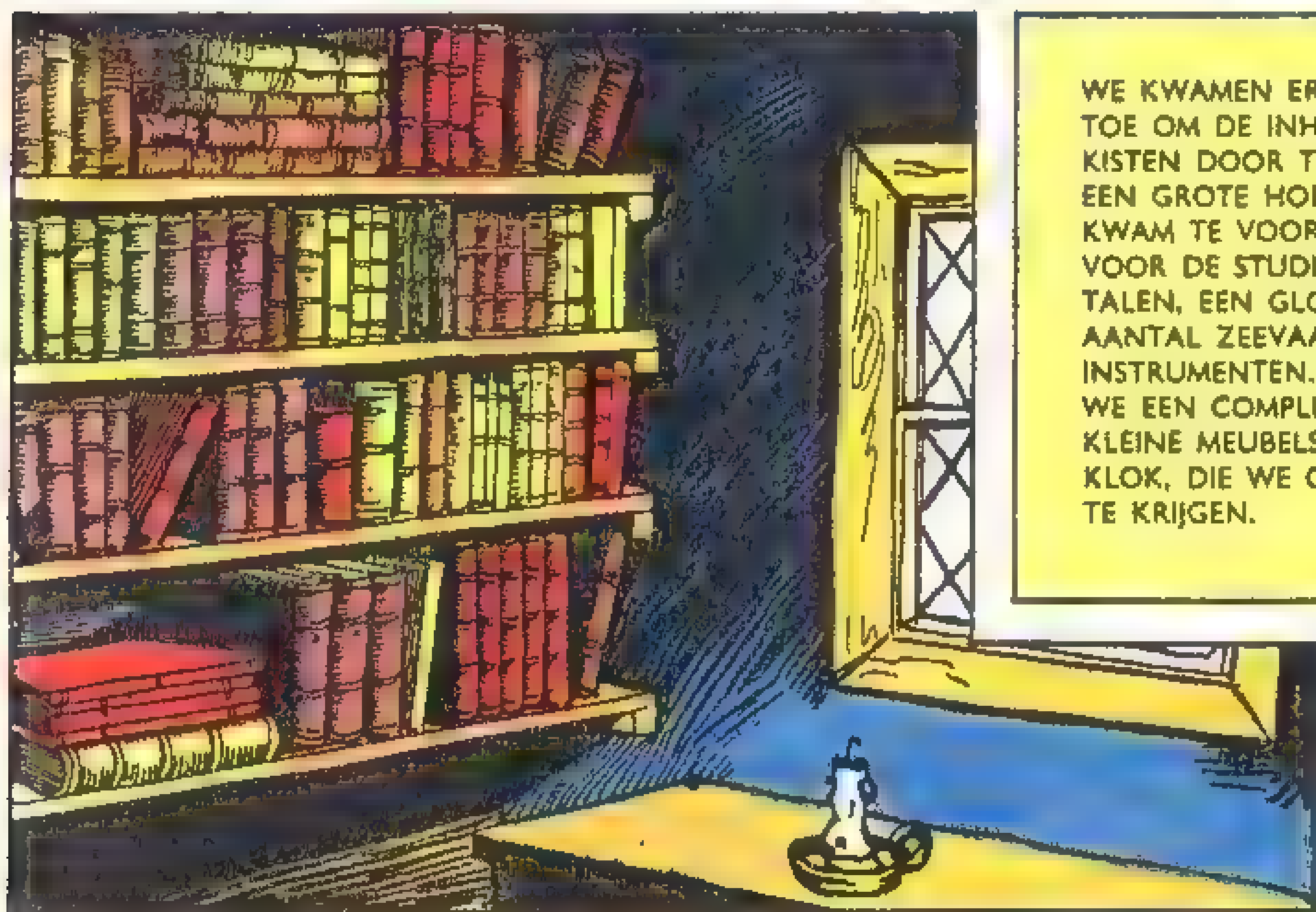

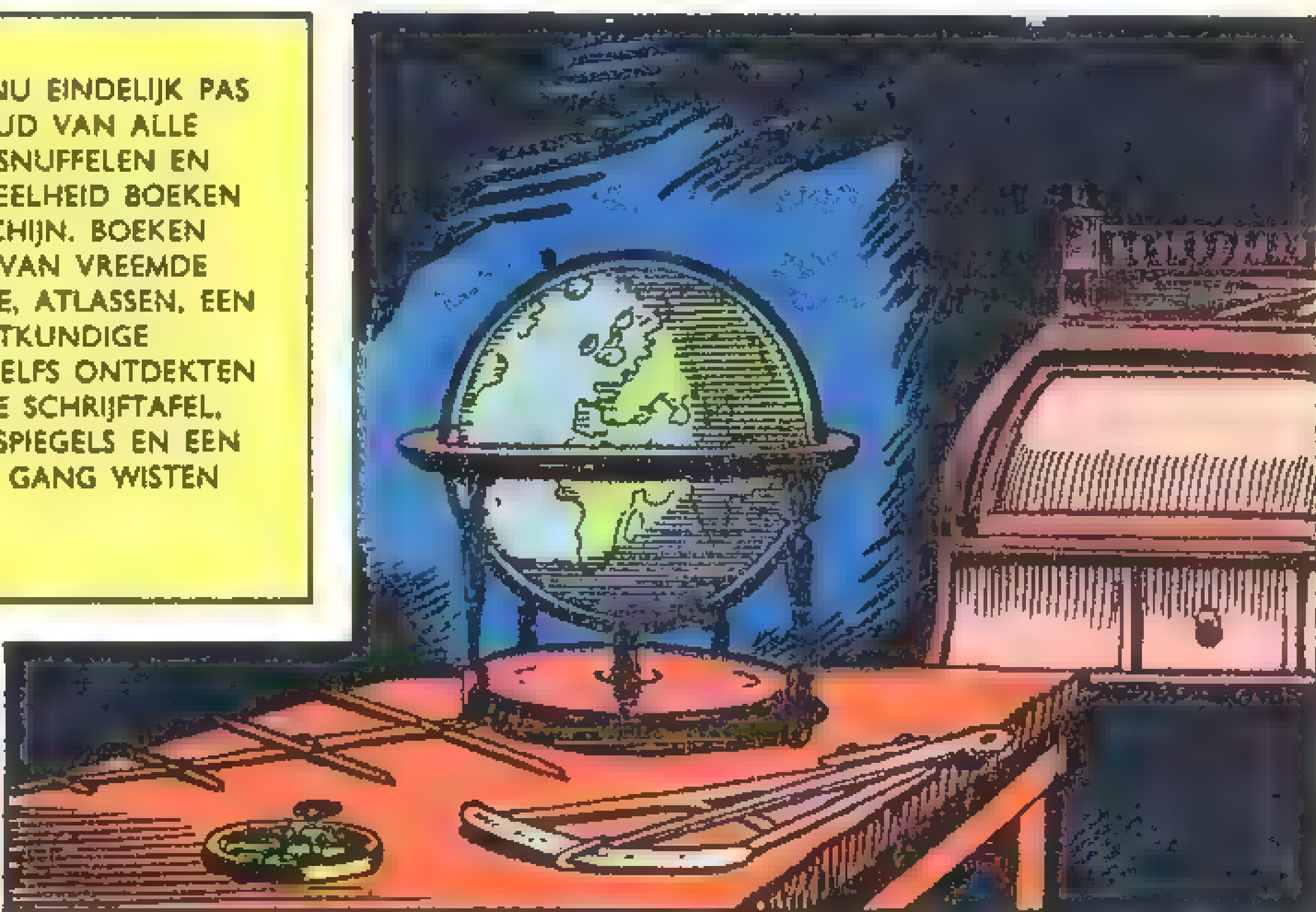
DE SCHIPBREUKELINGEN

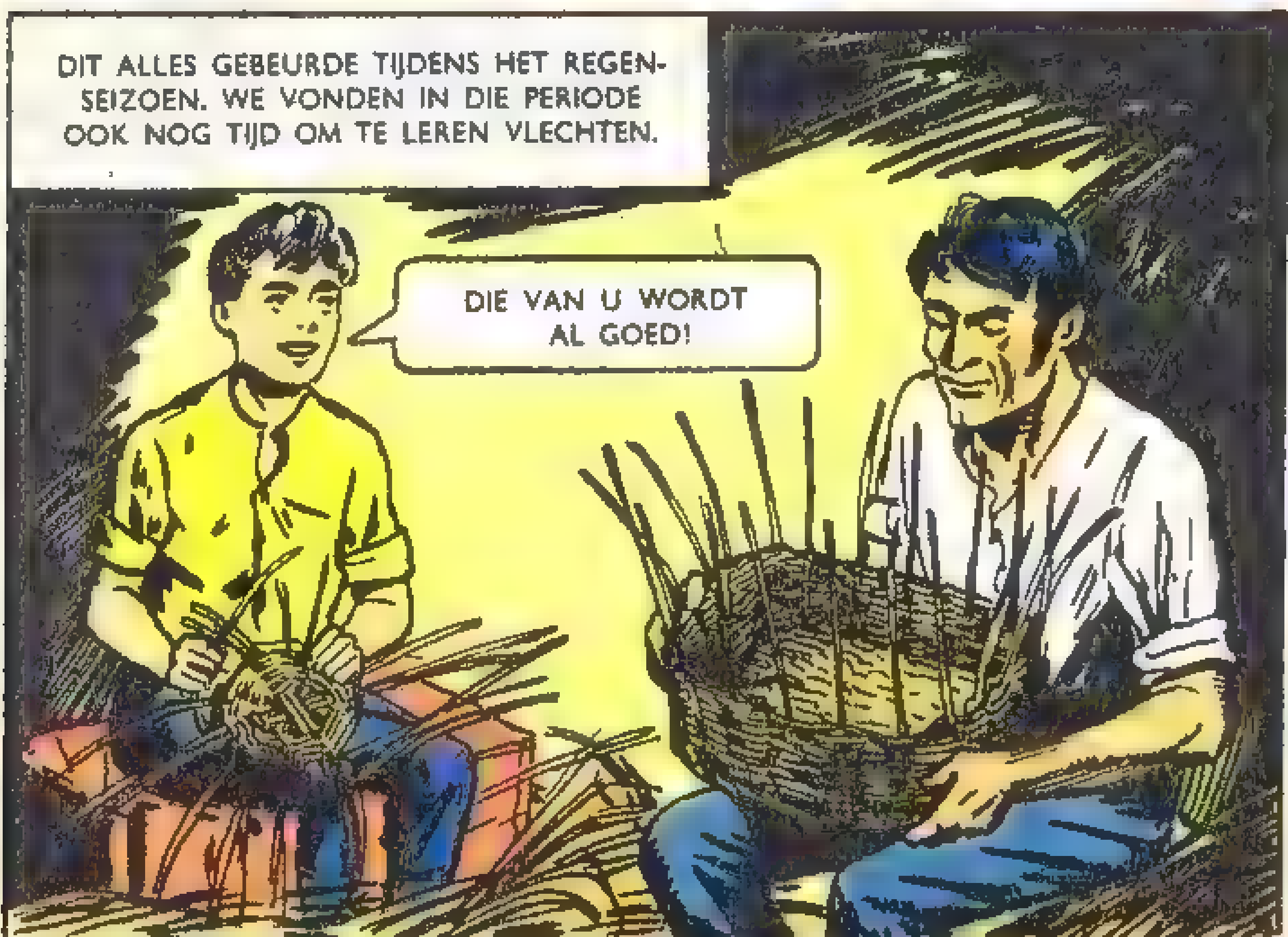

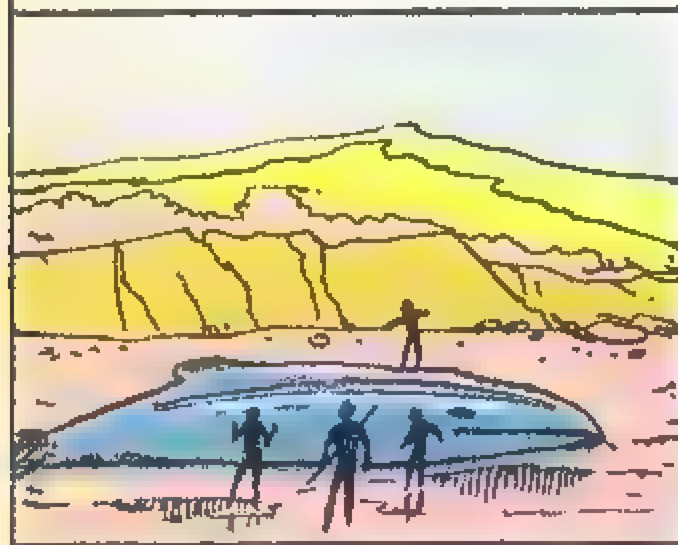
WE KWAMEN ER NU EINDELIJK PAS TOE OM DE INHOUD VAN ALLE KISTEN DOOR TE SNUFFELEN EN EEN GROTE HOEVEELHEID BOEKEN KWAM TE VOORSCHIJN. BOEKEN VOOR DE STUDIE VAN VREEMDE TALEN, EEN GLOBE, ATLASSEN, EEN AANTAL ZEEVAARTKUNDIGE INSTRUMENTEN. ZELFS ONTDEKTEN WE EEN COMPLETE SCHRIJFTAFEL, KLEINE MEUBELS, SPIEGELS EN EEN KLOK, DIE WE OP GANG WISTEN TE KRIJGEN.

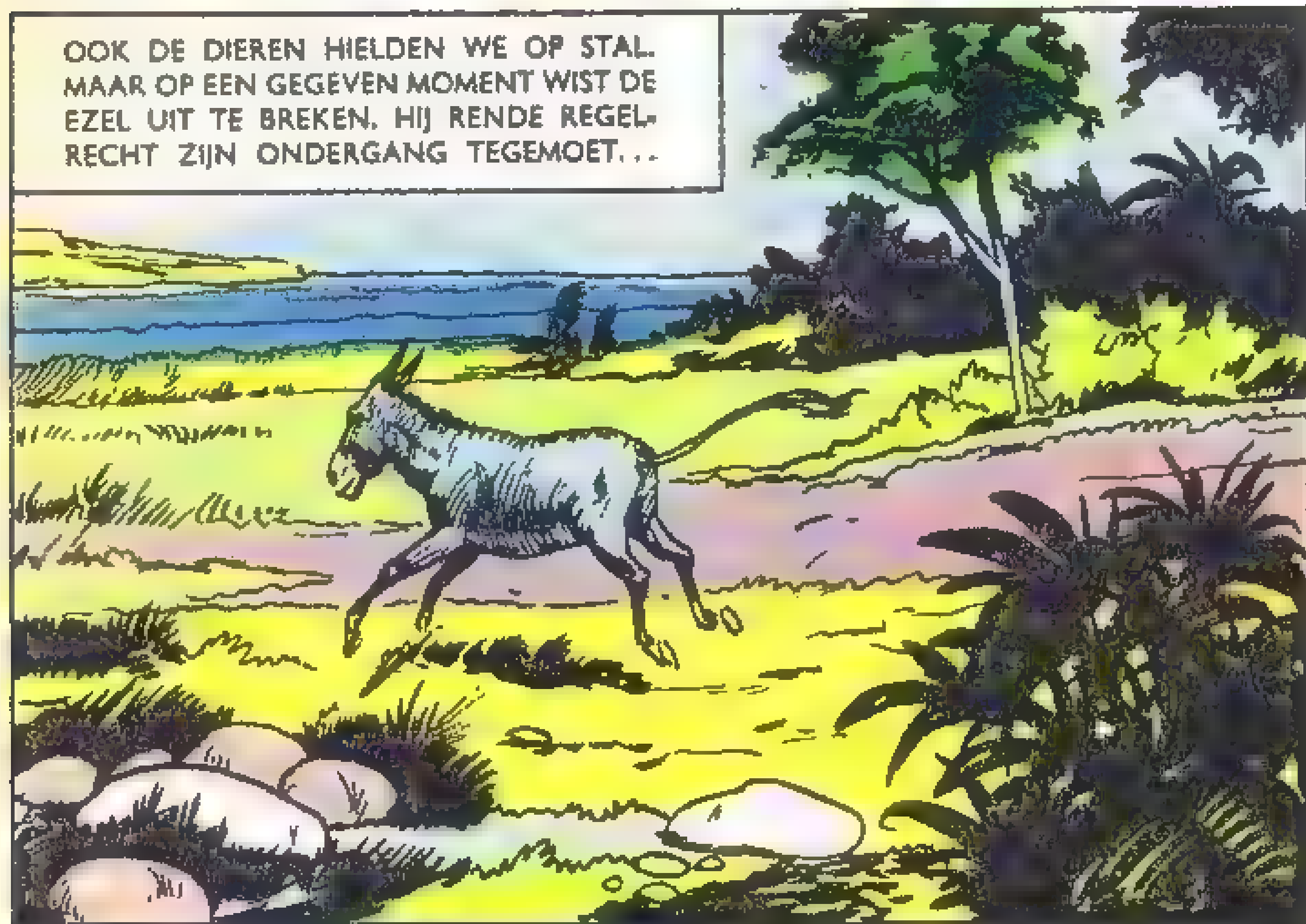
ZO WAREN WE STEEDS BEZIG EN AL DIE MAANDEN OP HET EILAND HADDEN WE ONS NOG GEEN OGENBLIK VERVEELD. ELKE DAG BRACHT WEER NIEUW WERK EN DIKWIJLS VERRASSINGEN. EEN AANGESPOELDE WALVIS, DIE WE VAN ZIJN TRAAN WILDEN ONTDOEN, BEZORGDE ONS WEER DAGENLANG WERK.

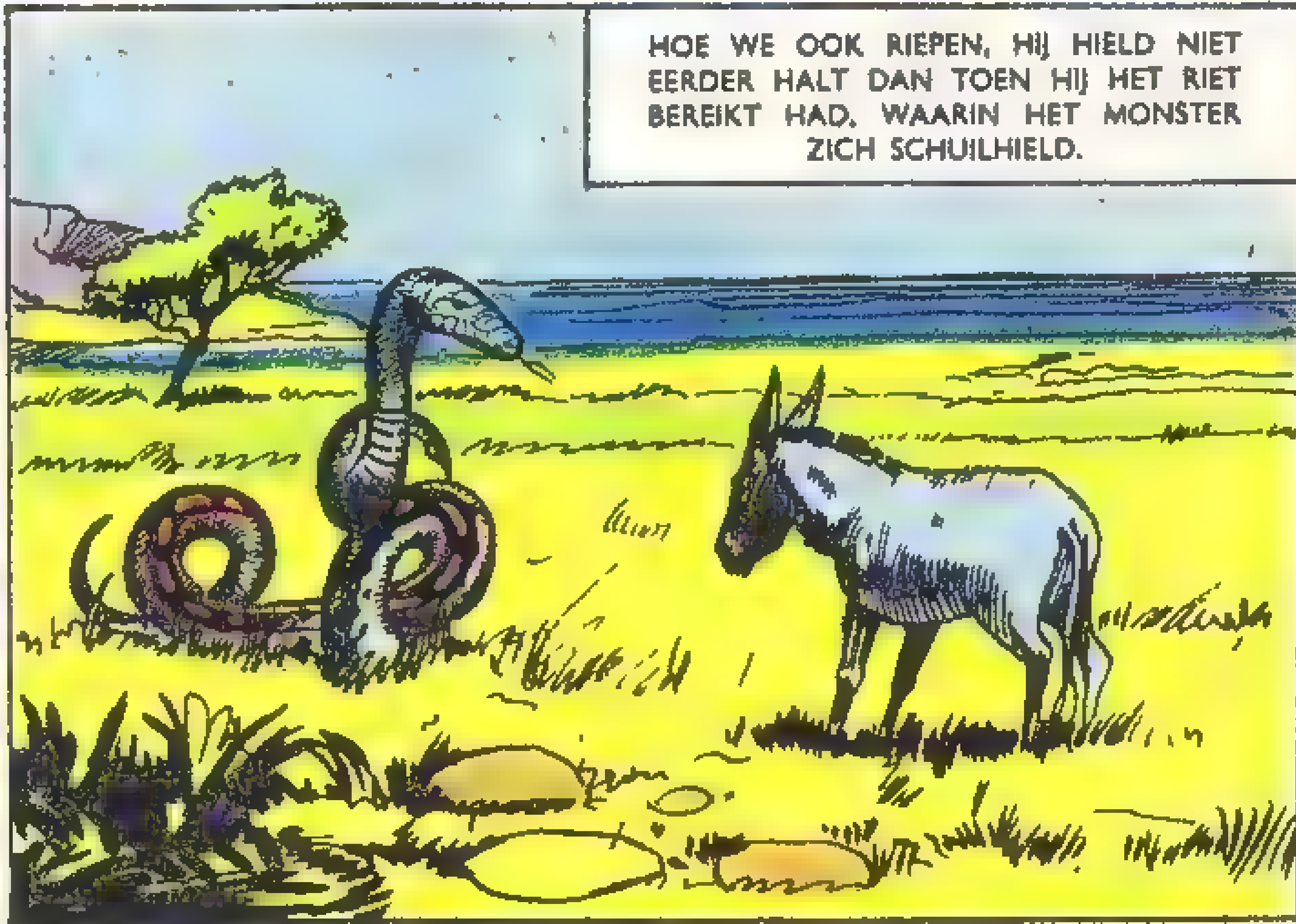

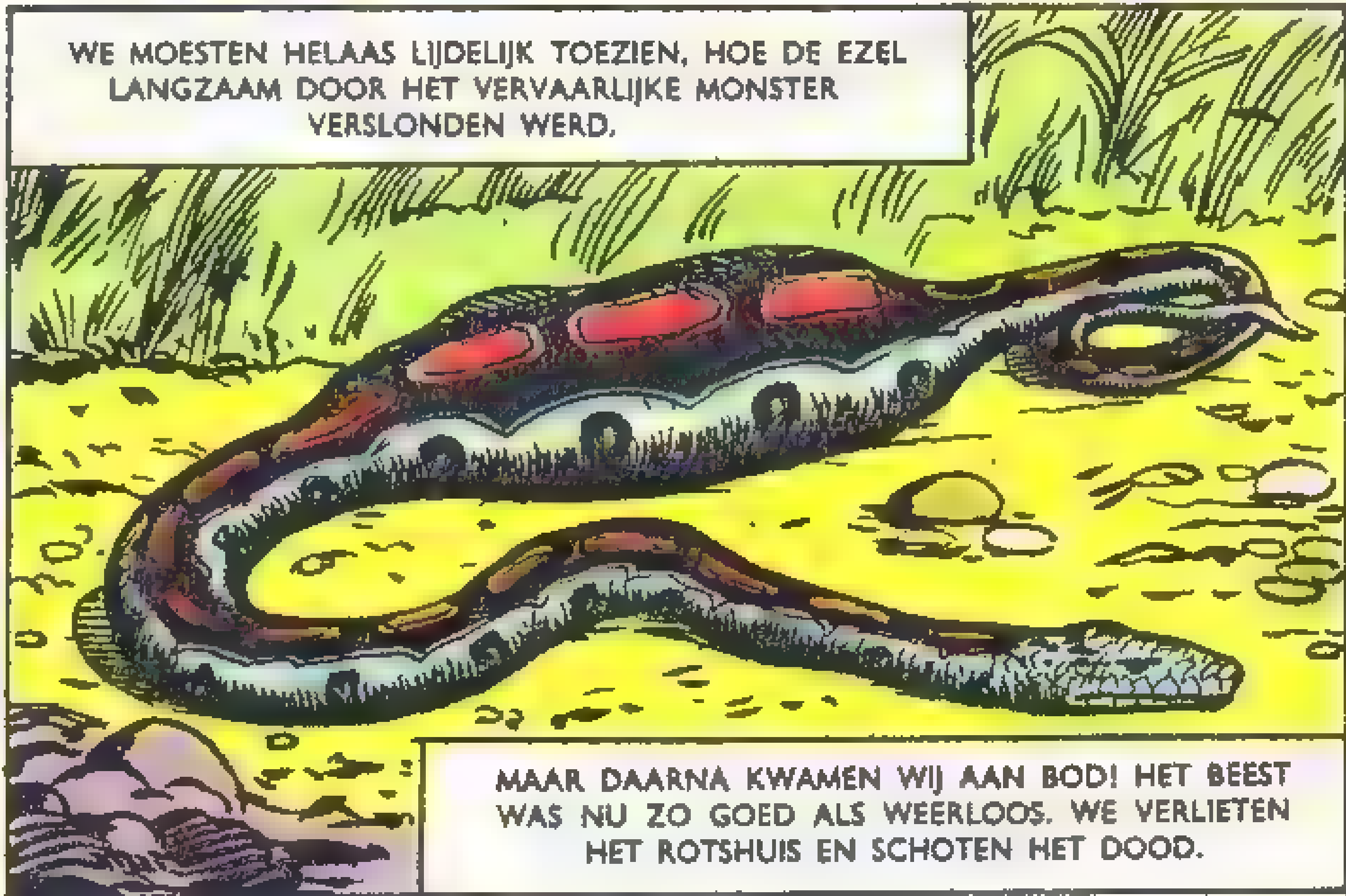
HOEWEL WE NOG MAAR WEINIG LAST HADDEN GEHAD VAN WILDE DIEREN, MOESTEN WE TOCH OP ONZE HOEDE BLIJVEN. DAT BEWEES WEL HET VOLGENDE VOORVAL. NADAT WE EEN GROTE SLANG GESIGNALEERD HADDEN, DIE ZICH IN HET MOERAS OPHIELD DICHT BIJ ONS „ROTSHUIS" (ZO NOEMDEN WE ONZE NIEUWE WONING), BLEVEN WE WAAKZAAM EN WAAGDEN ONS NIET VER VAN HUIS.

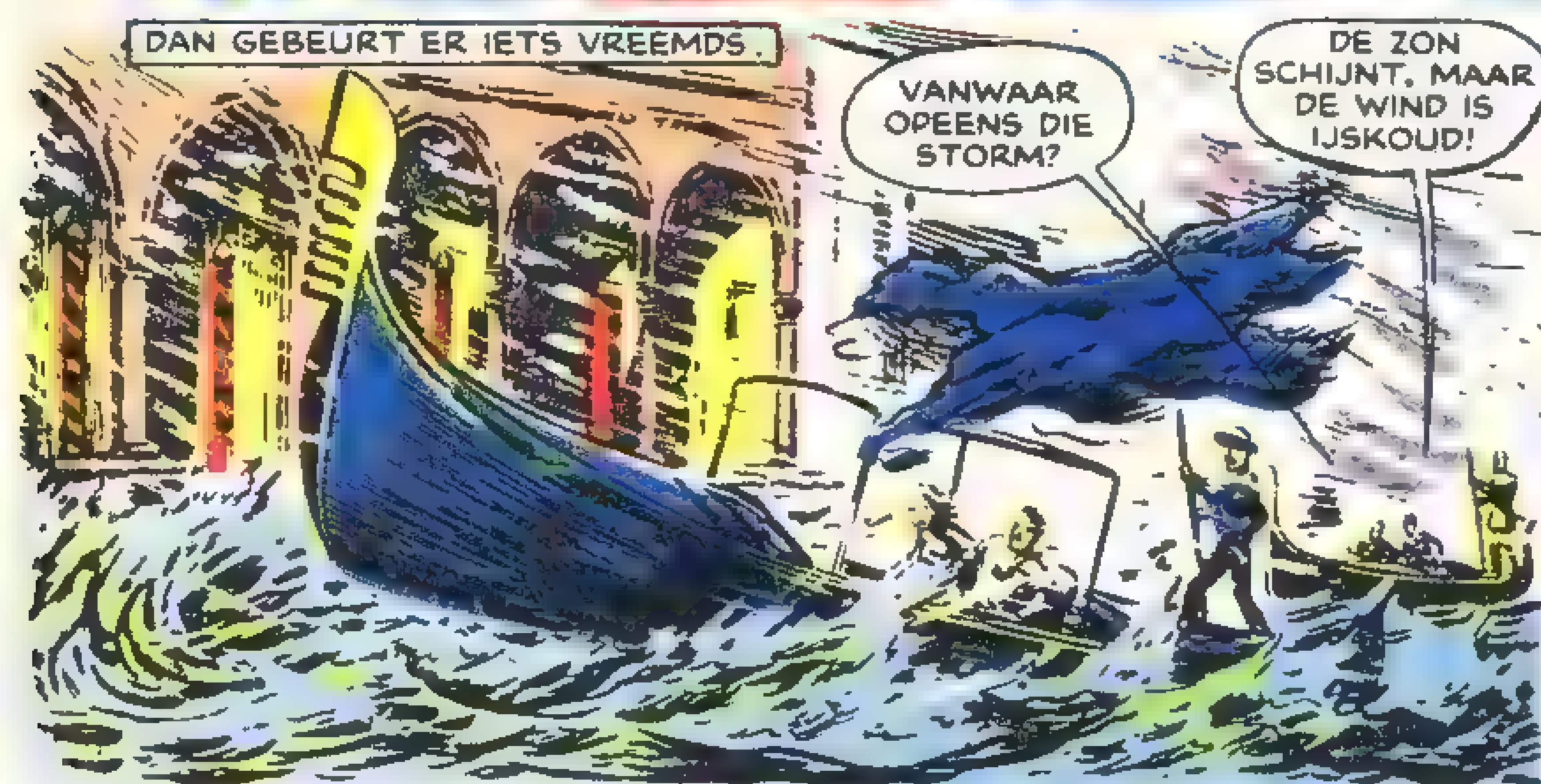

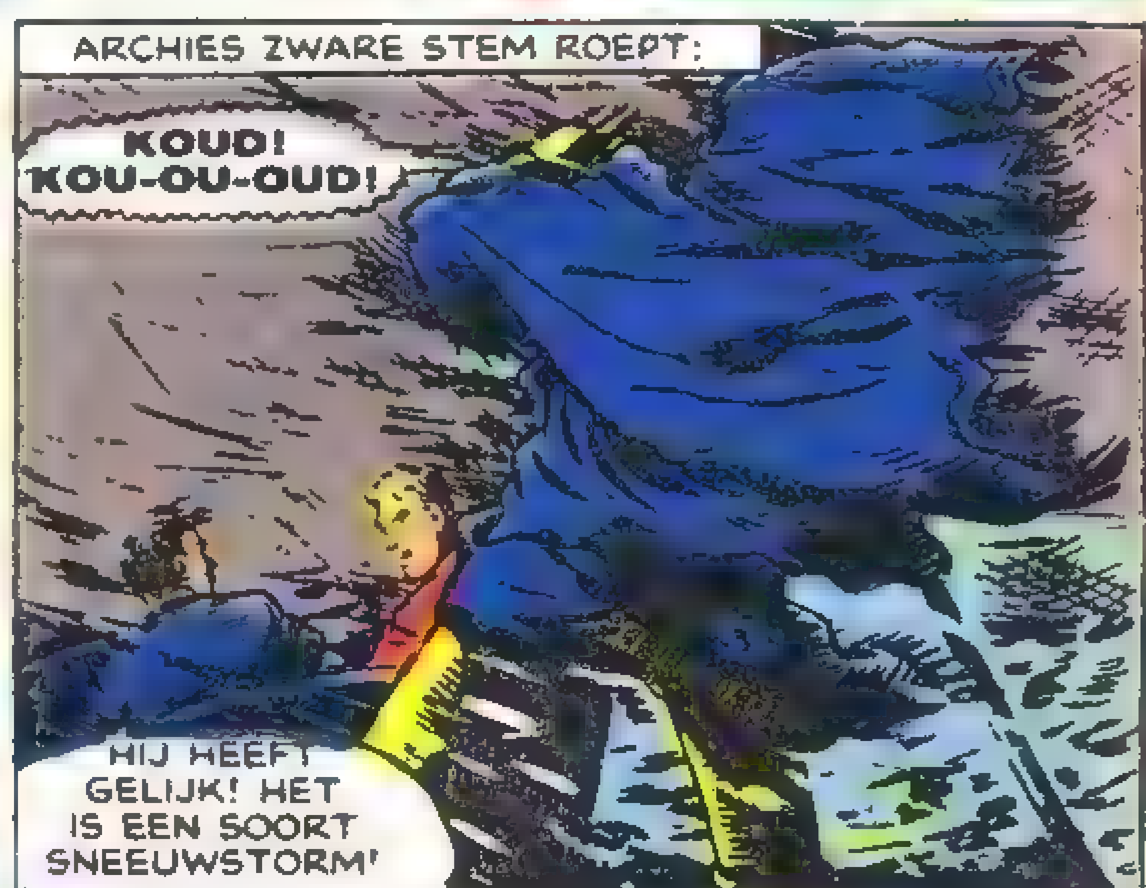
DE MAN VAN STAAL

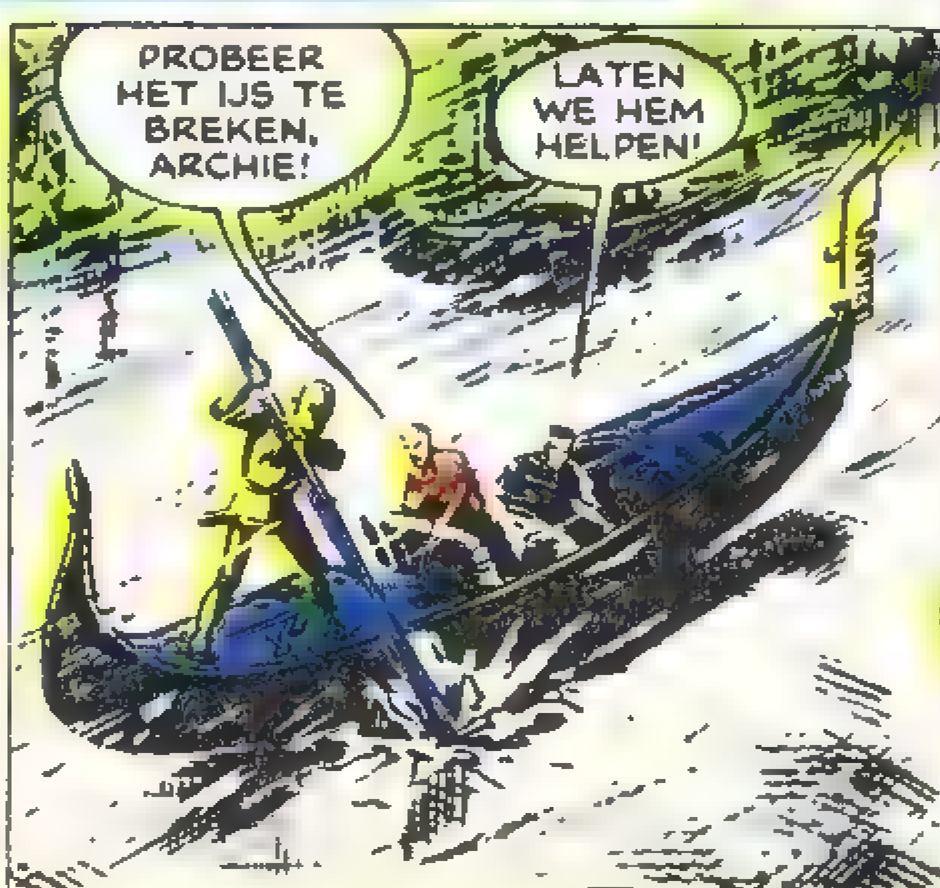

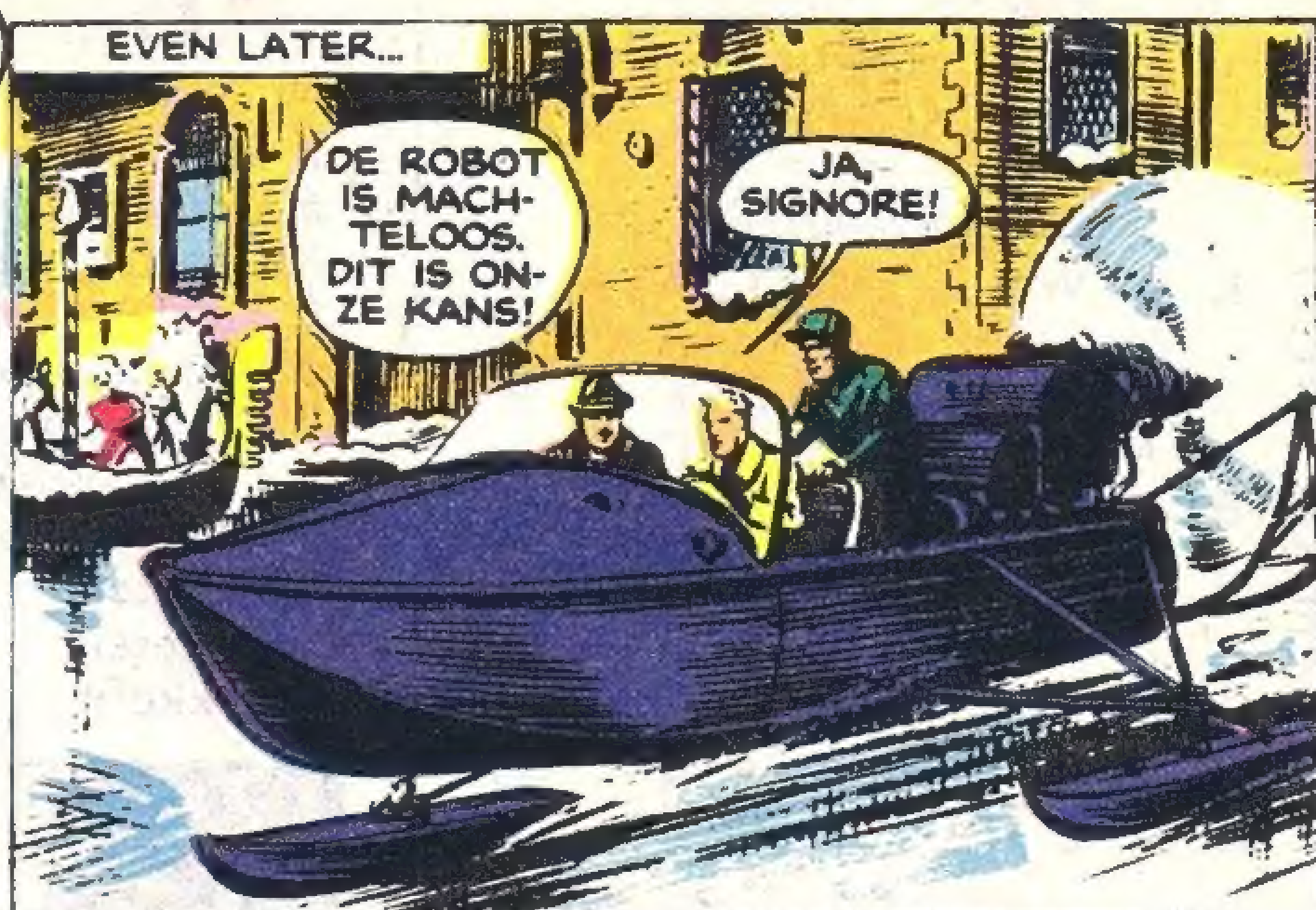

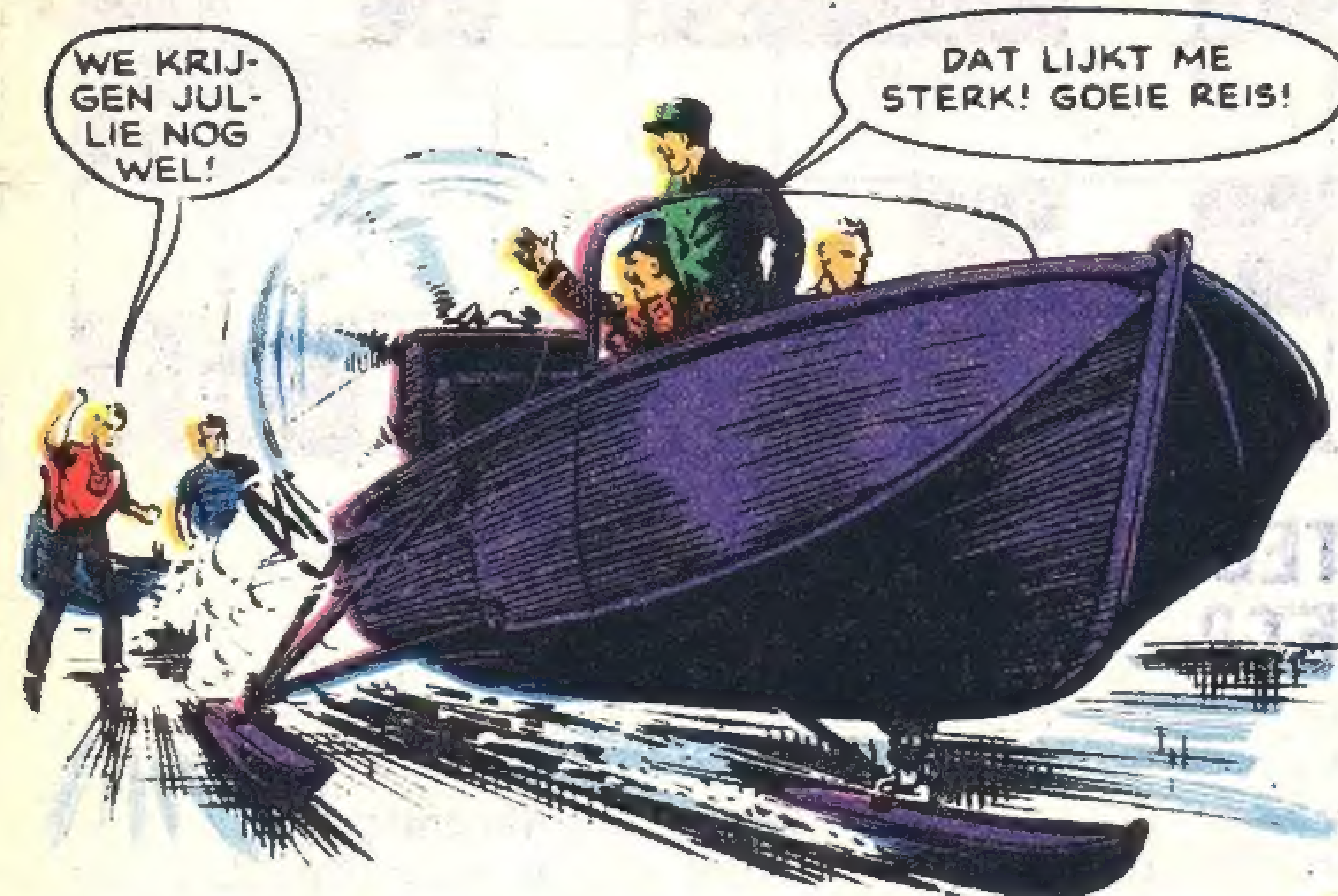

ONBEGRIJPELIJK! ARCHIE ZIT VASTGEVROREN IN HET IJS!
VLUG, HIJ MOET ERUIT!

EVEN LATER...
DE ROBOT IS MACHTELOOS. DIT IS ONZE KANS!
JA, SIGNORE!

EN DAN...
HANDEN OMHOOG, HEREN, EN GEEN GRAPJES!
PAS OP, HIJ MEENT HET!

MEN HAALT HET GOUD UIT DE GONDEL.
DENK EROM, GEEN BEWEGING...
JIJ, LE...

WE KRIJGEN JULLIE NOG WEL!
DAT LIJKT ME STERK! GOEIE REIS!

TED ZET ARCHIES VERWARMING AAN.
WAT EEN ONTZETTENDE SUFFERD BEN IK GEWEEST OM ME ZO TE LATEN BEROVEN!

ALS ARCHIE VRIJ IS...
VLUG, JE MOET ONS TREKKEN! WE MOETEN DAT GOUD TERUG HEBBEN!

IK VRAAG ME AF OF HET WEER IETS MET DIE OVERVAL TE MAKEN HEEFT! HET KAN HAAST NIET ANDERS!...

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT HET VORIGE NUMMER

Visitekaartje

AUTOSLOPER.

Kruiswoordpuzzel

C	R	A	W	L		S	T	A	A	R
U		N		A		I		A		O
P	U	K		T	R	A	P	R	O	E
		A				M		D		L
V	E	R	B	E	T	E	N			A
O		A		V		E		F		N
E			M	I	S	S	T	A	N	D
T		K		D				T		
B	E	R	O	E	R	D		A	K	S
A		U		N		I		A		O
L	O	K	E	T		K	O	L	O	S

VISITEKAARTJE

P. VERGEER
ELST

Welk beroep heeft deze dame?

OMZET-RAADSEL

RIBES
RONDE
KRATS
SOBER
STOER
STAAL
STENO
NOORD

Acht gewone woorden zie je hier staan. Nu is het de bedoeling dat je die woorden gaat „omzetten" in andere goede woorden. Maar je moet er wel op letten dat je geen meervoudsvormen of namen gebruikt. Je kunt dan telkens maar op één manier een ander woord maken, zodat omschrijvingen niet nodig zijn. Als je de juiste woorden gevonden hebt, vormen de eerste letters van boven naar beneden gelezen ook een woord. Het betekent ongeluk of ramp, meestal een gevolg van onvoorzichtigheid.

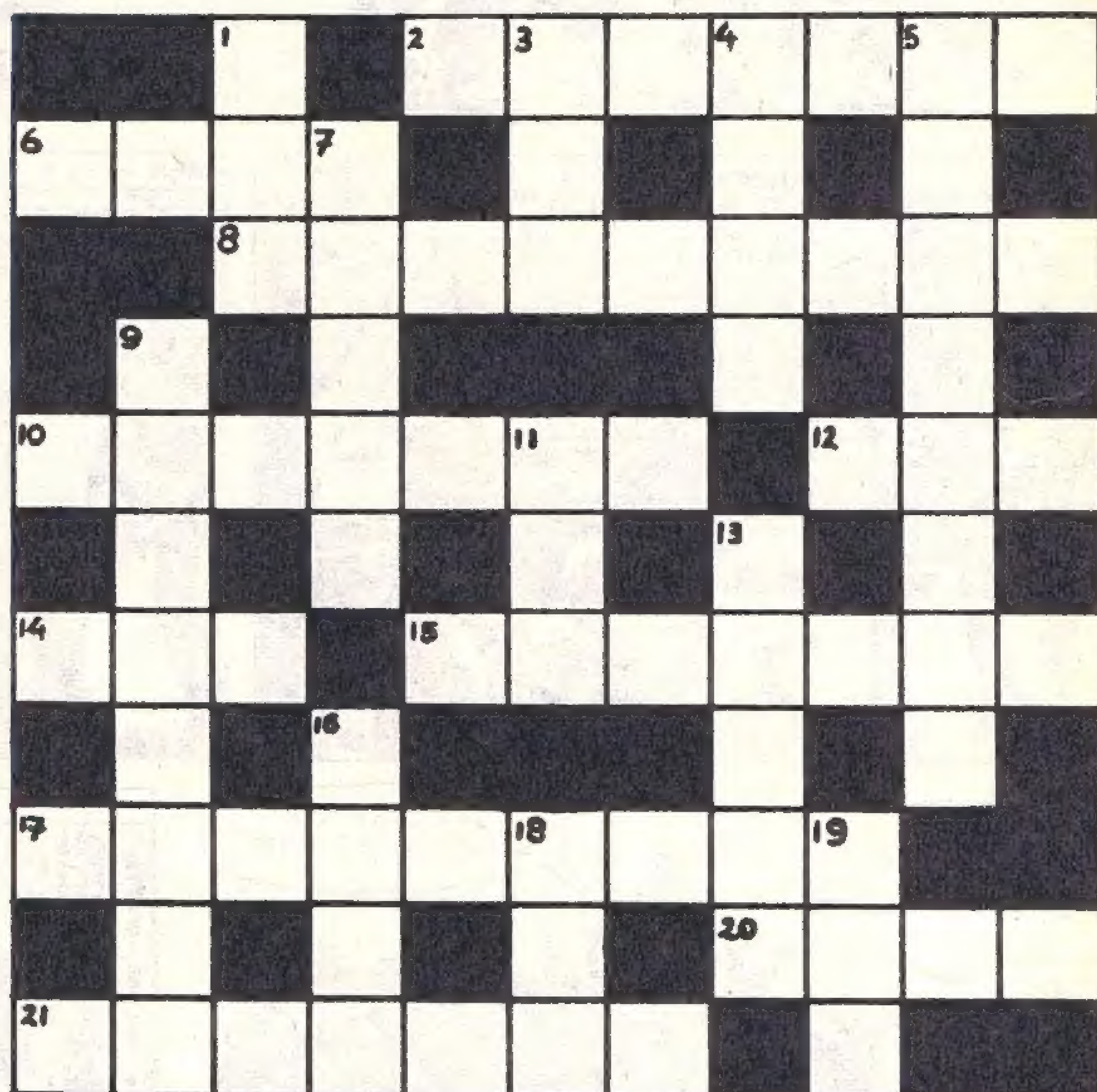
KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

2 Elektrische boor
6 Zoutachtig
8 Geestelijk en wereldlijk leider in Tibet
10 Wat lang gelegen heeft
12 Windrichting
14 Lichaamsdeel
15 Krom
17 Delfstof
20 Droesem
21 Lekkernij

Verticaal

1 Vorm van bidden
3 Familielid
4 Vorm van rollen
5 Oogwenk
7 Elektrische geleiding
9 Stad in Overijsel
11 Plaats in Gelderland
13 Zuil
16 Familielid
18 Dier
19 Tod

WELKE STEDEN ZIJN HET?

Hier zie je vijf woorden, waaraan niets bijzonders op te merken valt. Toch is er iets mee aan de hand, want anders zouden ze hier niet staan. Het zijn namelijk letteromzettingen (anagrammen, zoals dat met een deftig woord heet) van grote steden in ons werelddeel. Welke steden zijn het?

SLAPEN
ROEM
VEULEN
KUIL
HARMEN

RAADSELS

1 Slaapplaats + zeevis = bedriegerij
2 Meelspijs + meisjesnaam = Hongaarse rode peper
3 Zoogdiertje dat in de grond leeft + vat = geruwd katoenen weefsel

PUZZELSOM

(1 — m) + (2 — n) + (3 — k) + (4 — g) = inheemse plant
(5 — k) + (6 — p) + (7 — s) + (8 — r) = inheemse plant

Dit stukje namaakalgebra ziet er ingewikkelder uit dan het in werkelijkheid is. Het is niet zo moeilijk als je maar precies doet wat er staat. Het getal verwijst naar de omschrijvingen en als je dan het gevraagde woord gevonden hebt, trek je de bijbehorende letter eraf. Je houdt dan in beide gevallen vier stukjes (lettergrepen) over, die tezamen het aangeduide woord vormen.

1 Traag van begrip
2 Meertje in de heide
3 Lichaamsdeel tussen hoofd en romp
4 Afstammeling
5 Zwakke plek in het ijs
6 Woonheuvel in Friesland
7 Onderwijs
8 Antiek muziekinstrument

Alona Wildebrab

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.